

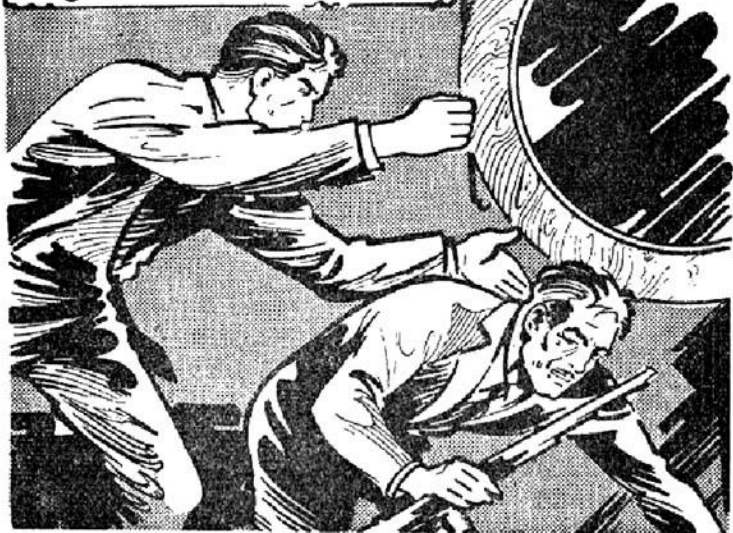
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

ΤΖΟΕΝΤΙΚ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΕ ΤΙΣ
ΚΑΤΑΚΟΜΒΕΣ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΤΑΚΟΜΒΕΣ

‘Ο σπαραγμός
μιάς μητέρας

Η ΦΩΝΗ που άκούστηκε προερχόταν από τὸ τρίτο πάτωμα ἐνὸς μεγάλου τῆς Πάρκ Ἀβενιου. Ἦταν μιά κραυγή γεμάτη σπαραγμὸ καὶ ἀπόγνωση.

— Τὸ παιδί μου! Ἡ κορούλα μου ἢ Κάθυ!, σπάραζε μιά γυναίκα. Μοῦ πήραν τὸ παιδί μου!

Ἡ γυναίκα που φώναζε καὶ χτυπιόταν ἦταν ἡ κυρία Ἀμελι: Βέλσον μιά νεά με ξανθὰ

μαλλιά καὶ γαλανὰ μάτια. Τὰ μάτια τῆς βουρκωμένα ἀπὸ τὰ δάκρυα κύτταζαν τὸ ἄδειο κρεββατάκι τοῦ παιδιοῦ τῆς. Τὰ σκεπάσματα ἦταν ἀναστολωμένα. Τὸ μαξιλάρι ἦταν πεσμένο στὸ πάτωμα κι ἐκεῖ πρὸς τὰ πόδια τοῦ κρεββατιοῦ ἦταν πεταμένη ἡ κοκκάλινη κούκλα με τὴν ὁποία κοιμόταν ἀγκαλιὰ κάθε βράδυ ἡ μικρὴ Κάθυ.

— Τὸ παιδί μου!, Βοήθεια. Οἱ κινυτάππερς πήραν τὸ κοριτσάκι μου!

Πόρτες άνοιξαν και πολλά βήματα άκούστηκαν στις σκάλες του μεγάρου. Μέσα στο δωμάτιο μπήκε τρέχοντας άναμαλλιασμένος κι' έντρομος με τις πιτζάμες του ο σύζυγος της γυναίκας που σπάρραζε. Με τὸ πρώτο βλέμμα που έρριξε κατάλαβε. Τὸ κρεββατάκι τῆς Κάθυ ήταν άδειο. Ἡ γυναίκα ρίχτηκε άπάνω του.

— Μάς πήραν τὴν Κάθυ Τζών! φώναξε κλαίγοντας, με λυγμούς. Πάει τὸ παιδί μας Τζών!

Ὁ άντρας προσπάθησε νὰ τὴν καθησυχάσει. Τὸ βλέμμα του πήγε πρὸς τὸ παράθυρο που έβλεπε στὸν κήπο. Τὸ παράθυρο ήταν άνοιχτό. Οἱ κακούργοι σίγουρα είχαν σκαρφαλώσει ὡς ἐκεῖ και ἀπὸ ἐκεῖ έφυγαν ὕστερα ἀφοῦ άσπαξαν τὸ κοιμισμένο παιδί. Ὁ άντρας έτρεξε πρὸς τὸ παράθυρο. Ὅλα ήταν ἤσυχα στὸν κήπο. Ὁ δρόμος ήταν έρημος. Ἡ άπαγωγή είχε γίνει σίγουρα πρὶν ἀπὸ άκοκτὴ ὥρα.

— Νόμισα πὼς τὸ άκουσα νὰ δῆχη, εἶπε ἡ γυναίκα ἀνάμεσα στοὺς λυγμούς της, και άνέβηκα νὰ τὸ σκεπάσω. Μὰ τὸ παιδί μας δὲν βρασκόταν πιά στὸ κρεββατάκι του Τζών. Εἶναι φοβερό. Θὰ τρελλαθῶ, Τζών. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν κανεὶς νὰ σταματήσει αὐτοὺς τοὺς κακούργους ;

Ὁ Τζών Βέλσον ὁ γιὸς τοῦ μεγαλοβιομηχάνου Ἐρικ Βέλσον κίνησε γεμάτος άπελπισία τὸ κεφάλι.

— Θὰ ξαναβροῦμε Ἄμελι τὸ παιδί μας, ψιθύρισε χωρὶς βεβαιότητα. Θὰ πληρώσουμε

ὅσα λύτρα μὰς ζητήσουν και θὰ ξαναπάρουμε πίσω τὴν Κάθυ.

Ἡ Κάθυ δὲν ήταν τὸ πρῶτο παιδί που χανόταν. Τὶς τελευταῖες εἴκοσι μέρες πολλὲς μητέρες στὴ Νέα Ὑόρκη είχαν χάσει τὰ παιδιά τους. Οἱ συμμοριτες τῆς σπείρας που άπήγαγε τὰ παιδιά ήταν άδίσταχτοι και ἡ άστυνομία ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά μάταια άγωνιζόταν νὰ ανακαλύψει τὰ ἴχνη τους.

— Πρέπει κάτι νὰ κάνουμε Τζών, σπάρραξε ἡ γυναίκα. Εἶναι φοβερό. Που νὰ θρίσκεται τώρα ἡ Κάθυ μας; Ἄχ, τὸ αγαπημένο κοριτσάκι μου. Ὁ Τζών Βέλσον δὲν μίλησε. Ἐβαλε τὴ γυναίκα του νὰ καθήσει σ' ἕνα κάθισμα και ὕστερα κατευθύνθηκε στὸ τηλέφωνο.

— Τί θὰ κάνης Τζών; ρώτησε τρουαγμένη ἡ γυναίκα.

— Θὰ εἰδοποιήσω τὸν Τζόε Ντίκ. Μονάχα αὐτὸς ἴσως μπορέσει νὰ κάνει κάτι γιὰ τὸ παιδί μας.

— Μὴν μπερδεύης άστυνομικούς!, φώναξε ἡ Ἄμελι Βέλσον. Ἄν τὸ μάθουν θὰ σκοτώσουν οἱ κακούργοι τὴν Κάθυ. Ὅχι τὴν άστυνομία, Τζών! Θὰ δάλουμε σὲ κίνδυνο τὴ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ μας...

Ἐκεῖνος ὁμως δὲν άκουσε. Σήκωσε τὸ άκουστικό και σχημάτισε ἕνα νόμερο στὸ κατράν τοῦ τηλεφώνου. Περιμένε λίγο κι' ἐπειδὴ δὲν πήρε άπάντησι ξανακάλεσε. Καμμιά άπάντησι δὲν έρχόταν ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ ντέκτιβ Τζόε Ντίκ.

— Δεν είναι σπίτι του ό Τζόε Ντίκ!, μουρμούρισε. Θα πάρω τó σπίτι του βοηθού του τού Ρούντυ Μπάθ.

Σχημάτισε ένα καινούργιο νούμερο στο καντράν. 'Αλλά και πάλι κανείς δεν άπαντούσε.

—Περίεργο!, εΐπε. Ούτε αύ τός άπαντά.

'Ηταν φυσικά περίεργο. 'Αλλά ό Τζών Βέλσον δεν ήξερε άρισμένα πράγματα που συνέβαιναν την ΐδια αύτή πάικω κάτω ώρα στόν δαιμόνιο ντέτεκτιβ Τζόε Ντίκ και στόν κρεμανταλά βοηθό του Ρούντυ Μπάθ. "Αν ήξερε θα μπορούσε νά εξηγήση αύτή τή σιωπή...

Ό Ρούντυ
σε δύσκολη θέσι

Ο ΒΟΗΘΟΣ τού θρυλικού ντέτεκτιβ Τζόε Ντίκ, ό κρεμανταλάς Ρούντυ Μπάθ, βρισκόταν εκείνο τó βράδυ σε πολύ δύσκολη θέσι. 'Αναζητώντας τόν Τζόε Ντίκ εΐχε φτάσει στην Τσαΐνα Τάσιν, τήν μυστηριώδη κινέζικη συνοικία τής Νέαας 'Υόρκης. Εΐχε μπη σ' ένα παλιό κι' έρειπωμένο σπίτι όπου σύμφωνα με τά στοιχεία που εΐχε συγκεντρώσει έπρεπε νά βρισκεται ό δαιμόνιος κακούργος κυνηγός. Μέσα στο έρειπωμένο αυτό σπίτι ήταν ή φωλιά τής συμμορίας τών κιντνάππερς, τών άπαγωγέων παιδιών, που εΐχαν τρομοκρατήσει τή Νέα 'Υόρκη. Παρακολουθώντας πίσω άπό μιά πόρτα τή συζήτηση τριών κακο-

ποιών άκουσε ό Ρούντυ ότι ό Τζόε Ντίκ ήταν αιχμάλωτος τής συμμορίας και άπό στιγμή με στιγμή κινδύνευε νά χάση τή ζωή του(*). 'Ασυγκράτητος ό Ρούντυ ρίχτηκε στους συμμορίτες και με τó πιστόλι στο χέρι προσπάθησε νά μάθη σε ποιό μέρος εΐχαν φυλακισμένο τόν άρχηγό του. Οι κακούργοι όμως έπω φελήθηκαν μιάς άπροσεξιάς του και έκαναν μιά άγρια έπίθεση εναντίον του. 'Εσβησαν τά φώτα και μέσα στο σκοτεινό δωμάτιο ό Ρούντυ πάλευε σαν... ρινόκερας σκορπίζοντας κλωτσιές, κουτουλιές και γροθιές γύρω του. Ξαφνικά όμως άναψαν τά φώτα και τότε με γουρλωμένα τά μάτια ό κρεμανταλάς βρέθηκε νά εχη άρπάξει άπό τó λαιμό τόν άστυνομικό έπιθεωρητή Τόρενσον που εΐχε φθάσει ως εκεί αναζητώντας κι' εκείνος τόν ντέτεκτιβ Τζόε Ντίκ! Οι συμμορίτες εΐχαν εξαφανιστή σ' αύτό τó μεταξύ και ό Τόρενσον συνέλαβε τόν Ρούντυ ως... μέλος τής συμμορίας τών κιντνάππερς!

— 'Εμπρός παιδιά!, εΐπε στους άστυνομικούς που τόν συνώδευαν ό Τόρενσον. Τί τόν καμαρώνετε; Περάστε του τισ χειροπέδες και γραμμή για τήν 'Ασφάλεια. Αυτός ό κρεμανταλάς μάς έπαιξε διπλό παιχνίδι. Παρουσιαζόταν μέχρι τώρα ως τίμιος άστυνομι

(*) Διάβασε τó προηγούμενο τεύχος τών περιπετειών τού Τζόε Ντίκ με τόν τίτλο ε'Η Σκιά που σκοτώνει».

κός, στην πραγματικότητα όμως είναι ένας άπαισιος άπαγωγεύς παιδιών! Ή ηλεκτρική καρέκλα τον περιμένει!

Ο Ρούντυ Μπάθ ένοιωσε να ζαλιζεται και άλλοιθωρίζοντας από τὸ φόβο του λιποθύμησε. "Όταν συνήλθε ήταν μέσα σ' ένα αστυνομικό καμιόνι με χειροπέδες στὰ χέρια και ταξίδευε για τὴ Γενική Άσφαλεια.

— Μοῦ φαίνεται πὼς όνειρεύομαι!, μουμούρισε ὁ Ρούντυ. "Άν δέν όνειρεύομαι πρέπει δύο πράγματα νά συμβαίνουν. "Η έγώ νά τρελλάθηκα ἢ ὁ ίνσπέκτορ Τόρενσον νά παραφρόνησε. Έπειδὴ όμως έγώ δέν είμαι τρελλός τότε πρέπει νά τὴν ψώνισε ὁ κύριος έπιθεωρητής... Καί άν τὴν ψώνισε ὁ κ. έπιθεωρητής θά με στείλη τὸ δίχως άλλο νά ψηθῶ σάν κοτόπουλο στὴν ηλεκτρική καρέκλα. "Η θέσι μου είναι πολὺ δύσκολη...

Ὁ Τζέε Ντίκ
τὰ παίζει όλα για όλα!

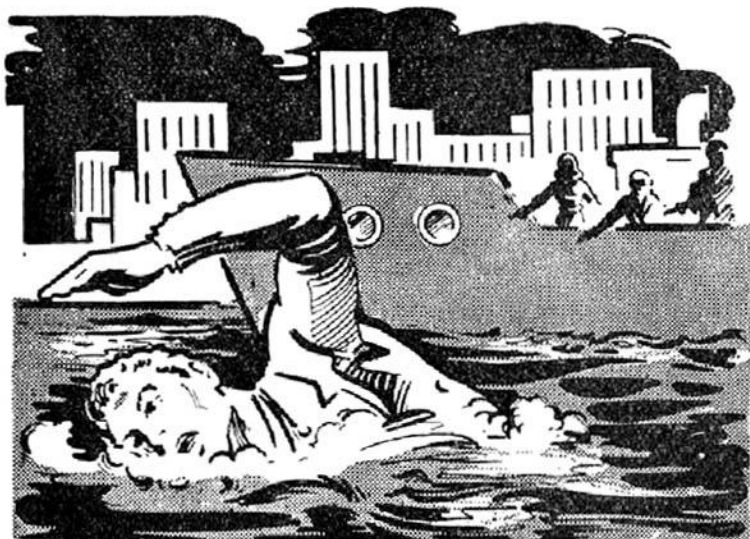
ΑΛΛΑ έπίσης πολὺ δύσκολη ήταν κι' ἡ θέσι τοῦ Τζέε Ντίκ πού τὴν ίδια ὥρα ταξίδευε αἰχμάλωτος τῶν συμμοριτῶν μέσα σὲ μιά βενζινακάτο. (*) Χρησιμοποιώντας μιά λεπίδα ὁ δαιμόνιος κτέτεκτιβ και έπωφελούμενος τῆς ὀλιγόλεπτης άπουσίας τοῦ συμμοριτή Τζίμου πού τὸν φρουρούσε, είχε πετύχει νά κόψη τὰ σκοινιά πού τὸν κρατούσαν χειροπόδαρα δεμένο.

(*) Διάβασε τὸ προηγούμενο τεῦχος τοῦ Τζέε Ντίκ.

Τώρα είχε ελεύθερα τὰ χέρια ὁ Τζέε Ντίκ μὰ έξακολοθυόυσε νά βρίσκειται μέσα τὴ βενζινακάτο. Στὸ κατάστρωμα ήταν πολλοί συμμοριτες κι' άνάμεσα σ' αὐτούς ἡ κοκκινομάλλα "Άν Ζάρφιθ με τὴν ὁποία ὁ κτέτεκτιβ είχε άνοιχτοὺς πολλοὺς λογαριασμούς.

Έπρεπε λοιπὸν νά δράση κεραυνοβόλα άν ἤθελε νά γλυστρήσει από τὰ χέρια τῶν κακούργων αὐτῶν. Χωρίς νά καθυστερήσει πήγε πρὸς τὴ σκάλα πού έγβαζε στὸ κατάστρωμα τῆς βενζινακάτου. Έρριξε μιά ματιά πρὸς τ' άπάνω. Είδε ένα κομμάτι οὐρανοῦ και μερικά άστρα. Πρὸς ποιά κατεύθυνσι τάχα νά ταξίδευε τοῦτο τὸ μικρὸ σκάφος τῶν συμμοριτῶν; Αὐτὸ δέν μπορούσε φυσικά νά τὸ ξέρη. Για' ένα πράγμα όμως ήταν βέβαιος. Πὼς τὸν πήγαιναν στὸν άγνωστο άρχιγκάγκστερ πού διηύθυνε αὐτὴν τὴν άπείσιια συμμορία τῶν γκάγκστερς και τῶν δολοφόνων. Άκουσε κουβέντες. Άνάμεσα στις άλλες φωνές αναγνώρισε τὴ φωνὴ τῆς κοκκινομάλλας. Προσπάθησε νά ξεχωρίσει λέξεις νά καταλάβη τί έλεγαν. Μὰ τοῦτο ήταν άδύνατο. Ὁ άέρας έπαιρνε τίς λέξεις και τ' αὐτιά του δέν μπορούσαν νά συλλάβουν παρά κομματιαστοὺς φθόγγους.

Έαφνικά παραμέρισε άπ' τὴ σκάλα. Κρύφτηκε στὴ σκιά και περιμένε. Ἡ καρδιά του χτυπούσε βιαστικά. Σταμάτησε ν' άναπνέη. Ὁ συμμοριτής πού έμοιαζε σάν γοργιλάς ξαναγύριζε. Κρατοῦσε τὸ

Ἄδιαφορῶντας γιὰ τὴ βροχὴ τῶν σφαιρῶν ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσαν ὁ Τζὸε Ντίκ ρίχτηκε στὴ θάλασσα.

Στὸν στὰ χέρια καὶ κατέβηκε ἀργὰ τὰ σκαλοπάτια. Καθὼς ἔφτασε στὴν καμπίνα ἔρριξε ἓνα βλέμμα πρὸς τὸ μέρος ὅπου εἶχε ἀφήσει πρὶν λίγα λεπτὰ δεμένο τὸν Τζὸε Ντίκ. Δὲν τὸν εἶδε καὶ γρύλλισε. Τὰ μάτια του γουρλώσανε κι' ἔκανε μιὰ κίνησι νὰ ξαναγυρίσῃ πρὸς τὴ σκάλα. Μὰ δὲν πρόφτασε. Ὁ μτέτεκτιβ κινήθηκε κεραυνοβόλα. Ρίχτηκε ἀπάνω του καὶ ἡ γροθιά του ἔπεσε μὲ δύναμι στὸ σῆρκο του. Ἀκούστηκε ἓνα πνιχτὸ βογγητὸ καὶ ὁ Τζίμυ ὁ συμμορίτης κατέρρευσε σὰν ἓνας καραγκιόζης παραγεμισμένος μὲ ροκανίδια.

Τὴν ἀμέσως ἐπόμενη στιγ-

μὴ ὁ Τζὸε Ντίκ κινήθηκε γοργὰ. Ἔσυρε τὸν ἀναίσθητο συμμορίτη κάτω ἀπὸ τὴ σκάλα τὸν ἔδεσε χειροπόδαρα καὶ τὸν φίμωσε μὲ τρόπο ποὺ νὰ μὴ μπορῆ νὰ μιλήσῃ ἢ νὰ φωνάξῃ ὅταν ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἢ δυὸ ὥρες συνερχόταν. Ἐρριξε ἀπάνω του ἓνα κομμάτι ἀπὸ καραβόπανο ποὺ βρῆκε ἐκεῖ καὶ τὸν σκέπασε. Ὑστερα ἄρχισε νὰ κάνῃ μιὰ πολὺ γνώριμη σ' αὐτὸν δουλειά. Ἀπὸ μιὰ μυστικὴ τσέπη τοῦ σακακιοῦ του ἔβγαλε μιὰ μικρὴ μεταλλικὴ θήκη ποὺ περιείχε δι-ἀφορες πλαστικὲς οὐσίες, χρώματα κι' ἓναν καθρέφτη. Τὰ δάχτυλά του δούλεψαν ἀριστοτεχνικὰ μπροστὰ στὸν

καθρέφτη και μέσα σε λίγα λεπτά το πρόσωπό του είχε γίνει όμοιο με το μούτρο του συμμοριτή. Έρριξε ένα ακόμα τελευταίο βλέμμα στον καθρέφτη της μεταλλικής θήκης κι έμεινε ευχαριστημένος. Κάνεις δε θα μπορούσε ν' αναγνωρίσει κάτω από τη φάτσα αυτού του γορίλλα τα χαρακτηριστικά του Τζόε Ντίκ. Φόρεσε την τραγιάσκα και το αδιάβροχο του συμμοριτή και κατευθύνθηκε κρατώντας το Στέν προς τη σκάλα που έφερνε στο κατάστρωμα. "Ανέβηκε τη σκάλα προσεχτικά, έτοιμος για κάθε ενδεχόμενο.

Ο άερας του πελάγους του χτύπησε το πρόσωπο όταν βγήκε στο κατάστρωμα και πήρε μια βαθεία αναπνοή. Η βενζινοκάτος γλιστρούσε με μια διαβολεμένη γρηγοράδα άπάνω στα κύματα. Ο Τζόε Ντίκ πρόσεξε πώς το σκάφος ταξίδευε με σβυστά φώτα. Ξεχώρισε μέσα στο σκοτάδι μερικές σκιές προς το μέρος της πρύμης. Ήταν δύο συμμοριτές και η κοκκινομάλλα ή "Αν Ζάρφιθ.

— Τί συμβαίνει Τζίμυ; ρώτησε η Ζάρφιθ που τον είδε.

— "Ανέβηκα να πάρω λίγο αέρα, απάντησε ο ντέτεκτιβ μιμωμένος τη φωνή του συμμοριτή. Κάτω κάνει πολύ ζέστη.

— Κι' ο Τζόε Ντίκ;

— Είναι πολύ έν τάξει! Φασκισμένος με τα σκοινιά κοιμάται και βλέπει γλυκά δειρά. Μή σε νοιάζει γι' αυτόν.

— 'Ο Τζόε Ντίκ είναι έξυπνος Τζίμυ!, είπε η κοκκινομάλλα. Δεν πρέπει να τον αφήνουμε μόνο.

— 'Οκέϋ! αναστέναξε ο ντέτεκτιβ χαμογελώντας. Θα κατέβω σε λίγο πάλι κάτω να τον προσέχω.

Η "Αν Ζάρφιθ σταμάτησε την κουβέντα κι άρχισε πάλι να μιλά με τους δύο συμμοριτές. Ο Τζόε Ντίκ έπεσκόπησε τα γύρω. Μακρυνά ξεχώριζαν τα φώτα της Νέας Υόρκης. Είχαν απομακρυνθή πολύ από την ακτή. Η πορεία που κρατούσε η βενζινοκάτος ήταν προς τα δυτικά. Άλλα προς την κατεύθυνση αυτή από ό,τι ήξερε τουλάχιστον δεν υπήρχε καμμία στερηιά. Μονάχα η άπέραντη και σκοτεινή θάλασσα ξεχώριζε. Που βρισκόταν λοιπόν η φωλιά του αρχηγόκατος όπου τον πήγαιναν; Αυτό θα το εξακριβωνε πολύ σύντομα. Μέσα στο μυαλό του είχε συλλάβει κι' όλος ένα πολύ τολμηρό σχέδιο. Θα έπεδίωκε να κυριέψη το σκάφος. Οί συμμοριτές ήταν μαζί με τη γυναίκα τέσσερις. Δυο πούν μιλούσαν τώρα μαζί της και ο μηχανικός που έκανε χρέη κυβερνήτη. Από τη θέση που βρισκόταν ο Τζόε Ντίκ έβλεπε μονάχα τη ράχη του. Ήταν στην πλήρη και φαινόταν αφωσισμένος στη δουλειά του. Αυτόν θα τον άφινε τελευταίο ο ντέτεκτιβ. Θα έβγαζε εκτός μάχης τους άλλους και αυτόν θα τον υποχρέωνε να ώδηγήσει τη βενζινοκάτο στη φωλιά του αρχηγού.

“Ετσι, λογάριζε ο Τζόε Ντικ αλλά τα πράγματα ήρθαν κάπως ανάποδα και το σχέδιο έμεινε στη μέση.

“Ένα ξυπνο
κόλπο

Η ΠΡΩΤΗ δουλειά του Ρούντυ όταν τον κλείσανε στο κρατητήριο της Γενικής Ασφαλείας ήταν να ζητήσει έναν καθρέφτη.

— Τί θά τον κάνης τόν καθρέφτη Ρούντυ; ρώτησε παραξενεμένος ο αρχιφύλακας Τσάρλς που ήταν φίλος του κρεμανταλά. Δεν τὸ ξέρεις πὼς ἀπαγορεύεται; Μὲ τὸ γυαλί του καθρέφτη μπορεῖς ν' αὐτοκτονήσης.

— Θέλω νὰ δῶ δυὸ πράγματα στὸν καθρέφτη Τσάρλς! Πρῶτα - πρῶτα θέλω νὰ βεβαιωθῶ ἂν μου χρειάζονται στὸ πρόσωπο κομπρέσες ἢ ὄχι. Γιατί ἂν καὶ δὲν πρόφταινα νὰ μετράω εἶμαι βέβαιος ὅτι σ' αὐτὸ τὸ θρωμόσπιστο τῆς Τσάινα Τάουν εἰσέπραξα πολλὰς γροθιές. Δεύτερον θέλω νὰ καιμαρώσω τὴ φάτσα μου. Νὰ δῶ ἂν μοιάζω πραγματικά με ἀπαγωγέα παιδιῶν μ' ἕναν κιντανάππερ ὅπως λέει ὁ Τόρενσον.

— Μάλλον με ἄλογο μοιάζεις Ρούντυ!, εἶπε σοβαρὰ ὁ ἀρχιφύλακας.

— Μακάρι νάμουνα ἄλογο! ἀναστέναζε ὁ κρεμανταλάς. Τὰ ἄλογα δὲν τὰ στέλνουν στὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα. Λοιπὸν θὰ μοῦ δώσης τὸν καθρέφτη που σοῦ ζήτησα Τσάρλς;

“Ὁ ἀρχιφύλακας κούνησε

ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι.

— Αὐτὸ δὲν γίνεται Ρούντυ.

“Ὁ κρεμανταλάς κάτι πῆγε νὰ πῆ, νὰ διαμαρτυρηθῆ ἀλλὰ ἕνας ἀστυφύλακας πὺ φάνηκε στὸ διάδρομο τοῦ ἔκοψε τὴν ὄρεξι γιὰ διαμαρτυρίες.

— “Ὁ ἐπιθεωρητὴς θέλει νὰ τοῦ πᾶς τὸν κρατούμενο, εἶπε στὸν ἀρχιφύλακα. Θὰ τὸν ἀνακοίνω.

Πέντε λεπτὰ ἀργότερα ὁ Ρούντυ ἔμπαινε με συνοδεία στὸ γραφεῖο τοῦ ἱσπέκτορος Τόρενσον.

— Κάθησε ἐκεῖ κρεμανταλά!, τὸν διέταξε ἄγρια ὁ ἐπιθεωρητὴς.

“Ὁ Ρούντυ κάθησε στὴν καρέκλα που τοῦ ἔδειξε.

— Σοῦ δίνω μιὰ συμβουλή, συνέχισε ὁ Τόρενσον. Νὰ πῆς τὴν ἀλήθεια σ' ὅτι σὲ ρωτήσω. “Ἄν εἶσαι εἰλικρινὴς μαζί μου καὶ δείξης μεταμέλεια ἴσως μεθαύριο στὸ δικαστήριο που θὰ ἔξετασθῶ ὡς μάρτυς νὰ καταθέσω ἑλαφυντικὰ γιὰ σένα. “Ἄν ὅμως θελήσης νὰ παραστήσης τὸν μουγγὸ μάθε πὼς τὴν ἔχεις ἄσκημα.

“Ὁ Ρούντυ ἔκανε μιὰ κίνησι διαμαρτυρίας.

— Κι' ἐγὼ θέλω νὰ σὰς ρωτήσω κάτι ἱσπέκτορ, εἶπε. Μ' ὄλο τὸν σεβασμὸ που τρέφω ἀνεκῶθεν πρὸς τὸ ἀξιότιμον ὑποκείμενόν σας ἤθελα νὰ μοῦ ἀπαντήσετε σ' αὐτὴ τὴν ἐρώτησι: Πήγατε τώρα τελευταία νὰ ἐξετάση τὸ μυαλό σας κανένας φρενολόγος - ψυχίατρος;

Δυὸ ἀστυνόμοι κι' ὁ ἀρχιφύλακας που βρίσκονταν αὐτὴ

τή στιγμή στο γραφείο χαμογέλασαν κάτω απ' τὰ μουστάκια τους. Ὁ Τόρενσον δαγκώθηκε.

— Νὰ σοῦ λείπουν τ' ἀστεία ἀλονουούρη! μούγκοι-σε καὶ βρόντησε τὴ γροθιά του στὸ τραπέζι. Ἄφησε τὶς ἐξυπνάδες κι' ἀπάντησέ μου τί ἔκανες τὸν Τζόε Ντίκ! Ποῦ εἶναι ὁ ντέτεκτιβ Τζόε Ντίκ!

— Μακάρι νάξερα! ἀναστενάξε ὁ Ρούντυ.

— Οὔτε φυσικὰ ξέρεις τί ἔγιναν τὰ παιδιὰ πού ἔχει ἀπαγάγει ἡ συμμορία σου... Ἔτσι δὲν εἶναι;

Ὁ κρεμανταλάς σταυροκοπήθηκε.

— Ἐσεῖς θὰ μὲ τοελλάνετε ἰσπέκτορ!, εἶπε κλωσιώικα. Ἄφηστε με νὰ σὰς ἐξηγήσω πρῶτα πῶς βρέθηκα στὴν Τσάινα Τάουν καὶ θὰ καταλάβετε ὅτι ἐντελῶς ἄδικα μὲ ὑποβιάζετε. Πῆγα ἐκεῖ ἀναζητώντας τὸν ἀρχηγό μου τὸν Τζόε Ντίκ.

— Πῶς ἤξερες ὅτι βρισκόταν ἐκεῖ;

— Πῆσα ἓνα τηλεφῶνμα. Ὅταν ἀνέλαβα ἀπὸ τὸ ξύλο πού εἶχα φάει στὸ «Ὀλύμπια Χώλ» (*) γύοισα σπῆτι κι' ἔβαζα κουμπέσσες νὰ συνεφέσω λιγάκι τὸ πρόσωπό μου. Τότε χτύπησε τὸ τηλέφωνο.

Καὶ ὁ κρεμανταλάς διηγήθηκε μὲ λεπτομέρειες ὅλα τὰ περιστατικά πού ἀκολούθησαν.

— Ὑστερα ξσφονικὰ ἐνῶ πάλευα στὸ σκοτιάδι μὲ τοὺς

συμμοριῆτες δταν ἀνάψανε τὰ φῶτα σὰς εἶδα μπροστά μου καί... λιγοθύμησα.

Ὁ Τόρενσον γέλασε κοροϊδευτικά.

— Αὐτὰ δλα πού μὰς εἶπες εἶναι ἓνα ὠραῖο παραμῦθι γιὰ πολὺ μικρὰ παιδιὰ!, γρύλλισε. Κανεὶς δὲν σέ πιστεύει. Ξέρω καλὰ ὅτι ἐσύ παρέσυρες ὡς ἐκεῖ κάτω τὸν Τζόε. Τὸν παρέσυρες καὶ τὸν παρέδωσες στοὺς κακούργους μὲ τοὺς ὁποίους συνεργάζεσαι. Δὲν ντρέπεσαι μωρὲ κοτζᾶμ κοεμανταλάς νὰ παριστάνης ὡς τώρα τὸν ἀστυνομικὸ καὶ νὰ μὰς κοροϊδεύης δλους; Κρίμα στὸ μπῶί σου!

Ὅλα μποροῦσε νὰ τὰ ἀκούσῃ ἀδιαμαρτύρητα ὁ Ρούντυ Μπόθ. Ἀλλὰ νὰ μιλήσουν περιφρονητικά γιὰ τὸ ἀνάστημά του δὲν τὸ ἀνεχότανε. Ἀπότομα θύμωσε καὶ τὰ μάτια του τρεμόπαιξαν.

— Σὰς ἀπαγορεύω!, εἶπε. Δὲν ἐπιτρέπω!

— Σκασμός!, ἀγρίεψε πιὸ πολὺ ὁ ἰσπέκτορ. Αὐριο κι' ἔλας θὰ σέ τυλίξω σὲ μιὰ κόλλα χαοτὶ καὶ θὰ σέ στείλω στὸν Εἰσαγγελέα! Ξέρεις ὕστερα ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελέα τί σὲ περιμένει!

Ἐἶνα παγωμένο χέρι γάϊδεψε τὴ ραχοκκαλιά τοῦ Ροῦίντυ. Τώρα ἔβλεπε πῶς τὰ πράγματα ἦσαν πολὺ χειρότερα ἀπὸ ὅτι τὰ νόμιζε. Ἡ τρέλλα τοῦ Τόρενσον μεγάλωνε, γινόταν ὅσο πῆγαινε καὶ χειρότερη. Κάτι ἔπρεπε νὰ κάνῃ ὁ Ρούντυ. Δὲν μποροῦσε νὰ στέκῃ ἐκεῖ μὲ σταυρωμένα χέρια νὰ ἀκούῃ νὰ τὸν βρίζουν καὶ

(*) Διάβασε τὸ προηγούμενο τεῦχος; ε'Ἡ σκιά πού σκοτώνει.

νά τόν ἀπειλοῦν πῶς θὰ τόν στείλουν στὸν Εἰσαγγελέα. Ἦ ἀπόσπασι μεταξὺ Εἰσαγγελέα καὶ ἠλεκτρικῆς καρέκλας ἦταν ἑλάχιστη. Ἐρριξε ἕνα βλέμμα πρὸς τὸ παράθυρο. Τὸ παράθυρο βρισκόταν ἕνα μέτρο πιο ἐκεῖ.

— Λοιπὸν τί θὰ κάνης; ρώτησε ὁ ἰνσπέκτορ. Θὰ πῆς ἢ ὄχι τὴν ἀλήθεια;

— Δὲν εἶμαι συμμοριτῆς!, βροντοφώνησε ὁ Ρούντυ. Σὰς ἐπαναλαμβάνω πῶς εἶστε τρελλοί!

— Πέρασέ του τίς χειροπέδες!, διέταξε ἄγρια ὁ Τόρενσον.

Ὁ ἀρχιφύλακας Τσάρλς κινήθηκε πρὸς τὸ μέρος τοῦ κρεμανταλά. Ὁ Ρούντυ ὅμως μὲ μιὰ ταχυτάτη κίνησι ἔβαλε τὸ χέρι στὴν τσέπη καὶ σχεδὸν ἀμέσως τόδραλε κλειστὸ σὲ σχῆμα γροθιάς. Ταυτόχρονα ἀνωρθώθηκε.

— Σὰς προειδοποιῶ δ' ἄλλους!, εἶπε ψυχρά. Μέσα στὴ φούχτα μου κρατᾶω μιὰ ἀμπούλα μὲ ἐξαερωμένο ὕδροκυάνιο. Δὲν θὰ διατάσω νὰ σπάσω στὰ πόδια σας τὴν ἀμπούλα αὐτὴ ἂν κανεὶς τολμήσῃ νὰ βάλῃ χέρι ἀπάνω μου. Ὁ θάνατος θὰ εἶναι ἀκαριαῖος καὶ κανεὶς ἀπὸ σὰς δὲν θὰ ξαναδῇ τὴ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιὰ του. Λοιπὸν ἂν ἀγαπάτε τὴ ζωὴ σας ἀσάλευτοι!

Ὁ Τόρενσον βλαστήμησε κι' ἔκανε νὰ κινηθῇ πρὸς τὸ μέρος του βγάζοντας τὸ πιστόλι του. Ἄφριζε ἀπὸ λύσσα.

— Δολοφόνε!, οὐρλιασε. Δὲν θὰ τὸ κάνης αὐτό!

Ὁ Ρούντυ χαμογέλασε ὅσο γλυκὰ μπορεῖ νὰ χαμογέλασῃ ἕνα ἀλογομούρης καὶ σήκωσε τὸ κλειστὸ χέρι του.

— Ἄφησε τὸ πιστόλι νὰ πέσῃ στὸ πάτωμα ἰνσπέκτορ!, εἶπε.

Μιὰ παγωμένη σιωπὴ ἀκούσθησε. Ἀκούστηκε ὁ κρότος τοῦ πιστολίου ποῦ ἔπεσε στὸ πάτωμα. Ὁ Τόρενσον ξανάπεσε βαρὺς στὰ κάθισμά του. Οἱ δύο ἀστυνομικοὶ κι' ὁ ἀρχιφύλακας Τσάρλς πήραν μιὰ βαθειὰ ἀναπνοή. Τὸ βλέμμα τους ἦταν ὅμως γεμάτο ἀγωνία. Ὁ Ρούντυ μὲ σηκωμένο πάντα τὸ χέρι προχώρησε πρὸς τὸ παράθυρο. Ἄνοιξε τὸ παράθυρο. Καὶ ξαφνικὰ πραγματοποιώντας ἕνα ὑπέροχο ἄλμα ρίχτηκε ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο. Τὸ παράθυρο βρισκόταν στὸ πρῶτο πάτωμα. Ὁ κρεμανταλάς βρέθηκε σὲ μισὸ λεπτό θρόος ἔξω στὸ πεζοδρόμιο. Πίσω του, ἀπὸ τὸ παράθυρο, ἀκούστηκαν φωνές καὶ πυροβολισμοί. Ἀλλὰ ἦταν ἄργα πιά. Ὁ Ρούντυ μὲ δύο πηδήματα εἶχε μῆν μέσα σ' ἕνα ἀστυνομικὸ τζιπ ποῦ βρισκόταν μπροστὰ στὴν πόρτα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας. Πήδησε μέσα ἀρπάζει τὸ βολάν καὶ πάτησε τὸ γκάζι. Τὸ αὐτοκίνητο ξεκίνησε σὰ βολίδα μέσα στὴ νύχτα. Ὁ Ρούντυ χαμογέλασε εὐχαριστήμενος. Ἄνοιξε τὴν κλειστὴ φούχτα του. Μέσα στὴ φούχτα ὑπῆρχε ἕνα ἀράπικο φυστίκι. Τὸ ἔρριξε στὸ στόμα του καὶ ἄρχισε νὰ τὸ μασάῃ ἠδονικὰ μὲ τίς ἀλατισμένους φλοῦδες του.

— Τοὺς τὴν ἔσκασα μιὰ

χαρά!, μουρμούρισε. Μπράβο Ρούντυ! Έχεις σπουδαίες εμπνεύσεις. Τό περιμένεις ποτέ πώς ένα άθωο άράπικο φουσί κι θα ύπερχέωνε τόν Τόρενσον νά πετάξη τó πιστόλι του στό πάτωμα; Είσαι σπουδαίος ντέ τεκτιβ Ρούντυ.

Ό Τζόε Ντικ μαθαίνει ένδιαφέροντα πράγματα

Ο ΤΖΟΕ ΝΤΙΚ με τή μορφή του συμμορίτη Τζίμυ κύτταξε τή θάλασσα άκουμπισμένος στήν κουπαστή τής βενζιμακάτου. Τό μικρό σκάφος έσκιζε με ταχύτητα τά κύματα. Μέσα στό μυαλό του ντέτεκτιβ καταστρωνόταν σ' όλες του τīs λεπτομέρειες τó σχέδιο. Έπρεπε νά γίνη κύριος αυτής τής βενζιμακάτου. Τό σχέδιο ήταν βέβαια τολμηρό. Άλλά δεν ήταν ή πρώτη φορά που ό Τζόε Ντικ έπαιζε κορώνα γράμματα τή ζωή του. Έρριξε ένα βλέμμα πρós τó μέρος τής γυναίκας που κουβέντιαζε λίγο πιό εκεί με τούς συμμορίτες. Έτοιμάστηκε νά ξεκρεμάση τó Στέν που είχε στόν ώμο του. Δυό ριπές μονάχα ήταν άρκετές νά τούς θυάλη άπό τή μέση. Φτάνει νά πρόφταινε νά ρίξη αυτές τīs ριπές.

Ξαφνικά άνασκήρτησε. Η κοκκινομάλλα είχε γυρίσει πάλι πρós τó μέρος του.

— Δέν καταδέχεσαι τήν παρέα μας Τζίμυ; του φώναξε.

Ό ντέτεκτιβ άνασήκωσε τούς ώμους.

— Έγίνα ρομαντικός, άπάν-

τησε και κυττάζω τά κύματα. Η Άν Ζάρφιθ γέλασε και πλησίασε πρós τó μέρος του. Πήγε κοντά του κι άκουμπησε τούς άγκώνες τής στήν κουπαστή κυττάζοντας πρós τó μέρος τής θάλασσας. Ό Τζόε Ντικ τής έρριξε μιá λοξη ματιά. Ήταν ό ένας πλάι στόν άλλο. Ό ντέτεκτιβ ξεκρέμασε τó Στέν άπό τόν ώμο του γιά νά άκουμπήση κι' αυτός πιό άναπαυτικά στήν κουπαστή. Στήν πραγματικότητα όμως ήθελε νά έχη πιό πρόχειρο τó όπλο στό χέριο του.

— Έρεις ότι περιμένω μιάν άπάντησι, μουρμούρισε χαμηλόφωνα χωρίς νά γυρίση νά τόν κυττάξη ή κοκκινομάλλα. Τί άποφάσεις;

Η έρώτησι έγινε χαμηλόφωνα και μόλις άκούστηκε με τó θόρυβο που έκαναν ή μηχανή και τά κύματα. Ό Τζόε Ντικ ένοιωσε άσχημα. Δεν ήξερε φυσικά γιά ποιá πράγματα τόν ρωτούσε. Προτίμησε νά μη μιλήση δείχνοντας πώς δεν άκουσε.

— Γιατί δεν άπαντās; ρώτησε ή Άν Ζάρφιθ. Μήπως άλλαξες γνώμη;

— Όχι. Πώς σου πέρασε αυτή ή ιδέα;

— Μά τότε γιατί δεν άπαντās; Δεν χρειάζεται παρὰ ένα ναί ή ένα όχι.

— Ναί!, είπε άποφασιστικά χωρίς νά ξέρη τί σημαίνε αυτή ή άπάντησι ό ντέτεκτιβ. Άποφάσισα ναί...

Η κοκκινομάλλα γύρισε και τόν κύτταξε χαμογελώντας.

— Είσαι έν τάξει Τζίμυ! Δώσε μου τó χέρι σου νά τó

σφίξω! Δεν θα μετανοιώσης πού ήρθες με το μέρος μου. Έγώ ποτέ δεν ξεχνάω τους φίλους μου. Όταν ο Άλ Μπάρλοου φύγη από τη μέση τὰ λεφτά θα μοιράζονται στα ἴσια. Πρώτα ο Μπάρλοου κι ὕστερα ὁ γιατρός. Δεν μᾶς χρειάζεται ὁ γιατρός.

— Ναι, δὲν μᾶς χρειάζεται, συμφώνησε μηχανικὰ ὁ Τζόε Ντικ.

Ἐπρεπε νὰ προσέξῃ κανεὶς γιὰ νὰ καταλάβῃ πὼς τούτη τὴ στιγμή ἡ φωνὴ τοῦ ντέτεκτιβ ἔπρεπε ἑλαφρὰ ἀπὸ συγκίνηση. Χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ ἡ κοκκινομάλλα εἶχε δώσει ἀπάντησι σ' ἕνα ἀπὸ τὰ πιδὺ σκολα προβλήματα πού τὸν βασάνιζαν σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Τὸ ὄνομα τοῦ Μπάρλοου ἔρριχνε φῶς στὸ μυστήριον πού σκέπαζε τὴ συμμορία τῶν κιν τνάππερ. Τώρα τουλάχιστον ἔξενε ποιὸς ἦταν τὸ ἀφεντικὸ. Ὁ Μπάρλοου ἦταν ἕνας ἀδίσταχτος γκάνγκστερ πού εἶχε ἀπασχολήσει καὶ ἄλλοτε τὴν ἀστυνομία. Τρία χρόνια ὅμως τώρα ἔδειχνε ἡσυχος καὶ κανεὶς δὲν μπορούσε νὰ υποφισαστῇ ὅτι ὁ Άλ Μπάρλοου ἦταν μεπερδεμένος στὶς ἀπαγωγὰς τῶν παιδιῶν.

— Ὅλοι εἶναι σύμφωνα Τζιμ, πρόσθεσε ὕστερα ἀπὸ μικρὴ σκέψι ἡ γυναίκα. Ὁ καθένας θὰ κάνει ὅ,τι ἔχουμε συμφωνήσει. Ἄν κανεὶς μετανοιῶσῃ τὴν τελευταία στιγμή θὰ φύγῃ ἀπὸ τὴ μέση Τζιμ.

Ἡ φωνὴ τῆς τώρα καθὼς μιλοῦσε ἔμοιαζε με σφύριγμα φιδιῶ. Γύρισε καὶ τὴν κύτταξε. Τὸ βλέμμα τῆς ἦταν βλέμμα

φαρμακερῆς κόμπρας. Τούτῃ ἡ γυναίκα ἔπρεπε νὰ ξεπερνᾷ πολλοὺς κακούργους σὲ ἀγριότητα. Ξαφνικὰ εἶδε αὐτὸ τὸ βλέμμα νὰ πέφτῃ στὸ δεξι χέρι τοῦ πού ἀκουμποῦσε στὴν κουπαστῆ. Ἡ καρδιά του βρόντησε ἄγρια. Εἶχε κάνει μιὰ κουταμάρα. Αὐτὴ ἡ κουταμάρα μπορούσε τώρα νὰ τοῦ στοιχίσῃ τὴ ζωὴ. Τώρα μονάχα θυμῆθηκε πὼς ὁ πραγματικὸς συμμορίτης Τζιμ εἶχε τέσσερα δάχτυλα στὸ δεξι χέρι. Τὸ μεσαῖον δάχτυλο ἦταν κομμένο. Πὼς τὸ ἔεχασε; Τώρα ὅμως ἦταν ἀργά. Ἡ κοκκινομάλλα εἶχε μαντέψει τὴν ἀλήθεια. Ἡ Ἄν Ζάρφιθ ἦταν ὑπερβολικὰ ἔξυπνη. Ὅλοι οἱ κακοποιοὶ ἔξεναν τὴν καταπληκτικὴ ἱκανότητα πού εἶχε ὁ Τζόε Ντικ νὰ ἀλλάξῃ πρόσωπα. Καὶ ἡ κοκκινομάλλα λοιπὸν βλέποντας τὸ χέρι του θάχε μαντέψει τὴν ἀλήθεια. Ἡ Ζάρφιθ ἔκανε μιὰ κίνησι σὰ νάθελε νὰ ἀπομακρυνθῇ.

Δυὸ ξεροὶ κρότοι
πού σημαίνουν θάνατον

Ο ΤΖΟΕ ΝΤΙΚ ἔρριξε μιὰ γοργὴ ματιὰ πρὸς τὸ μέρος τῶν συμμοριτῶν πού βρίσκονταν στὴν πρῆμη. Ἐξακολουθοῦσαν νὰ κουβεντιάζον. Δὲν τοὺς πρόσεχαν. Ὁ ντέτεκτιβ κατάλαβε πὼς μέσα σ' ἕνα δευτερόλεπτον ἔπρεπε νὰ κερδίσῃ τὸ παιχνίδι. Μετὰ ἀπ' αὐτὸ τὸ δευτερόλεπτον ὅλα θὰ ἦταν χαμένα. Πρὶν ὀλοκληρώσῃ τὴν κίνησί τῆς ἡ Ζάρφιθ τὴν σταμάτησε.

Με μιάν άπίστευτη γρηγοράδα κάρφωσε τήν κάννη του Στέν στην κοιλιά της.

— "Αν Ζάρφιθ!, γρύλλισε. "Αν σαλέψης ή αν δοκιμάσης να φωνάξης θα σου φυτέψω μερικά μολύβια στην κοιλιά και θα πάψης να ενδιαφέρεσαι για τα έγκόσμια. Φρόνιμα λοιπόν!

Ή κοκκινομάλλα χαμογέλασε.

— Είσαι έξυπνος Τζόε Ντίκ!, είπε. Κέρδισες!

Αυτό τὸ χαμόγελο δὲν τοῦ ἄρσενε.

— Πέταξε τὸ πιστόλι σου στη θάλασσα!, τὴν διέταξε.

— Δὲν ἔχω οὔτε καρφίτσα ἀπάνω μου!, ἀποκρίθηκε κι' ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους της. "Αν ἀμφιβάλῃς μπορεῖς νὰ με ψάξης.

Τῆς ἔκανε μιά βιαστικὴ ἔρρευνα. Δὲν εἶχε πραγματικὰ ὄπλο μαζί της.

— Καὶ τώρα ἄκουσέ με τί θα σου πῶ "Αν Ζάρφιθ!

— Ξέρω τί θα μου πῆς Τζόε Ντίκ. Θα μου πῆς νὰ κρατήσω κλειστὸ τὸ στόμα μου. "Ἔτσι δὲν εἶναι;

— Ναι. "Ἔτσι εἶναι!

— "Οκέυ ὁμορφονιέ! Θα κάνω τὸ κορόϊδο καὶ δὲν θα μιλήσω στὰ παιδιὰ. Τί ἄλλο θέλεις;

Αὐτὸς ὁ τρόπος ποὺ τοῦ μιλοῦσε τοῦ ἔφερνε μιά παγωνιά στην καρδιά. Ή ἔκφρασι τοῦ προσώπου της ἦταν σατανική. Μιά προειδοποίησι κινδύνου γέμισε τὸ ἄλμα του. Καὶ εἶχε μαντέψει σωστά. Ξαφνικὰ κατῶς τοῦ μιλοῦσε καὶ χαμογε-

λοῦσε, πήδησε πρὸς τὰ πίσω καὶ τίναξε τὸ πόδι της πρὸς τὰ ἔμπρός. Ή μύτη τοῦ σκαρπινιού της σημάδεψε τὸ σαγόνι τοῦ ντέτεκτιβ. Ὁ Τζόε Ντίκ ἔγειρε πλάγια καὶ ξέφυγε τὸ χτυπήμα.

— Σὲ εἶχα προειδοποιήσεν!, μούγγρισε καὶ τὴ σημάδεψε. Στὸ εἶχα πῆ πῶς θα σου στείλω μερικά μολύβια στην κοιλιά. Πάρτα λοιπὸν τῶρα!...

Πίεσε τὴ σκανδάλη καὶ ἡ καρδιά τοῦ Τζόε Ντίκ σταμάτησε. Ἀκούστηκε ἕνας ξερὸς κρότος. Ὁ κρότος ποὺ κάνει ἕνα μέταλλο ὅταν χτυπήθῃ ἀπάνω σ' ἕνα ἄλλο μέταλλο. Τὰ μάτια τοῦ τρεμόπαιζαν.

— "Ἐδῶ παιδιὰ!, φώναξε γελώντας ἡ κοκκινομάλλα.

Εἶδε τοὺς δύο συμμορίτες νὰ κινοῦνται πρὸς τὸ μέρος του. Τὸν εἶδαν κι' ἐκεῖνοι νὰ σημαδεύῃ με τὸ ὄπλο ποὺ κρατοῦσε τὴν Ζάρφιθ.

— Τρελλάθηκες Τζίμυ!, φώναξε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο. Τί θέλεις νὰ κάνης;

Πίεσε καὶ πάλι τὴ σκανδάλη. Ἀλλὰ καὶ πάλι τίποτα δὲν ἔκανε. Μιά ἄγρια λύσσα τὸν κυρίεψε καθὼς ἄκουσε τὴν Ζάρφιθ νὰ καυχάζη:

— Τὴν ἔπαθε σὰν βυζανιάρικο παιδιὰ!, εἶπε κοροϊδεύοντας ἡ κοκκινομάλλα. Πρώτα— πρώτα δὲν εἶναι ὁ Τζίμυ. Αὐτὸς ποὺ βλέπετε μπροστά σας εἶναι ὁ μεγάλος ντέτεκτιβ Τζόε Ντίκ. Τὴν ἔσκασε τοῦ γορίλλα καὶ πήγε νὰ μάς τὴ σκάση καὶ μάς. Ἀλλὰ δὲν τὰ κατάφερε.

Ὁ ντέτεκτιβ εἶδε δύο πιστό

λια να αστράφουν στα χέρια των συμμοριτών. Οι σκοτεινές κόγχες τους τόν σημάδευσαν.

— Είναι ο Τζόε Ντίκ, συνέχισε η γυναίκα. Άρπαξε το Στέν από τον Τζίμυ αλλά την έπαθε. Δεν ήξερε πώς στον Τζίμυ είχαμε δώσει άδειο από σφαίρες όπλο γιατί ο Τζίμυ είναι νευρικός και μπορούσε να τον γαζώσει με το τίποτα ενώ το άφεντικό τον ήθελε ζωντανό.

Γύρισε προς το μέρος του ντέτεκτιβ.

— Κατάλαβες τώρα αγόρι μου; Πέταξε λοιπόν αυτό το άχρηστο σιδερικό που κρατάς. Και να ξέρης πώς είμαι άτσίδα και μπορώ να τα βγάλω πέρα με πολλούς σαν και σένα σπιούνους.

Μια κρίσιμη ώρα

ΠΕΤΑΞΕ το Στέν και έμεινε βουβός. Ήξερε τώρα πώς ήταν χαμένος. Αυτή η κοκκινομάλλα κόμπρα δεν άστειευότανε. Με φρίκη διαπίστωσε ότι άρχισε να χάνη το θάρρος του. Οι συμμορίτες όπως έδειχναν τα πράγματα είχαν κερδίσει πάλι το παιχνίδι. Μά όχι! Δεν θα λύγιζε ο Τζόε Ντίκ! Δεν έτρεπε να λυγίση. Το μυαλό του δούλεψε γοργά. Μ' ένα πήδημα ρίχτηκε άπάνω στην κοκκινομάλλα και την έφερε ανάμεσα σ' αυτόν και στους συμμορίτες. Ή Άν Ζάρφιθ έβγαλε μια άγρια κραυγή προσπαθώντας να ξεφύγη. Μά ο ντέτεκτιβ κρατούσε γερά την ζωντανή αυτή άσπίδα που θα τον

προσάττειε για μερικά λεπτά τουλάχιστον από τες σφαίρες των συμμοριτών. Έκείνη πάλευε άπεγνωσμένα σαν άφηνια σμένο άλογο να γλυστρήση από το δοκάνο των χειρών του.

— Ρίχτε του στο ψαχνό!, ούρλιασε. Τί τον φυλάτε; Ρίχτε του!

Μερικές γλώσσες φωτιάς άστραψαν. Οι σφαίρες άρχισαν να σφυράνε πάνω από το κεφάλι του ντέτεκτιβ. Έσκυψε να φυλαχτή και χαμήλωσε το κεφάλι. Το σφίξιμο των χειρών του χαλάρωσε. Τούτη άκριβώς τή στιγμή η κοκκινομάλλα τινάχτηκε πλάγια και έξφυγε από τα χέρια του. Ο Τζόε Ντίκ έμεινε άκάλυπτος για μερικά δευτερόλεπτα. Σχεδόν άμέσως όμως ώρμησε μέσα σ' έναν καταιγισμό σφαιρών να την άρπάξη. Μά δεν πρόφτασε. Κάπου σκόνταψε κι έπεσε. Με την άκρη του ματιού του είδε τον μηχανικό που μέχρι εκείνη τή στιγμή δεν είχε μπερδευτή στη συμπλοκή να έρχεται μ' ένα πιστόλι στο χέρι εναντίον του. Ο ντέτεκτιβ κύλησε σα θαρέλι στα πόδια του και τον άρπαξε από τους άστραγάλους. Ο μηχανικός πίεσε τή σκανδάλη. Η σφαίρα όμως που προοριζόταν για τον ντέτεκτιβ ταξίδεψε προς τα άστρα καθώς τα χέρια του Τζόε Ντίκ τον τράθηξαν προς τα εμπρός κι έπεσε χνάσκελα. Η θέσι του θρυλικού κακοργκουνηγού ήταν κρίσιμη. Αναμέτρηση με θολό βλέμμα την κατάστασι. Ένας μονάχα δρόμος σωτηρίας ύπήρχε. Η θά-

λασσα. Έκανε τρία πηδήματα μαζί με μία άγρια λάμψη στα μάτια, άδιαφορώτα για τις σφαίρες δρασφόριτας την κουτασσή κι' έπεσε στη θάλασσα. Ένα χαλάζι από σφαίρες άκολούθησε την πτώση του. Πήρε μία βαθειά άναπνοή και βούτηξε κάτω από τὸ νερό. Βγήκε είκοσι μέτρα μακριά Ξαναβούτηξε και άρχισε νά κολυμπάη σά δελφίνοι κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας. Είδε την Βενζινάκατο νά γυρίζει και νά σαούνη με τούς τροβολείς της τὰ κύματα.

Κολύμπησε κάμποσο κι' ύστερα έβγαλε για μερικές στιγμές έξω από τὸ νερό τὸ κεφάλι του νά άναπνεύση. Η Βενζινάκατος διέγραφε κύκλους γύρω από τὸ σημείο στο όποίο τὸν είχαν δὴ νά πέφτη.

— Περιμένουν νά βρουν τὸ πτώμα μου σκέφτηκε ὁ Τζέι Ντίκ. Στο τέλος θά άπογοητευθουν και θά πιστέψουν πως με κατάπιε κάποιο σκυλάκι.

Ένα αίνιγματικό χαρόγελο κρειάστηκε στα χείλη του.

— Αυτό θά ήταν περίφημο! μουρμούρισε.

Ύστερα από λίγο πραγματικά είδε τὸ σκάφος τὸν κακοποιὸν νά σβήνη τούς τροβολείστου και νά άπομακρύνεται. Ὁ ντέτεκτιβ ήσυχος τώρα άρχισε νά κολυμπάη πρὸς τὴν ακτή. Θά χρειάζοταν τουλάχιστον τρεῖς ώρες νά φτάση κολυμπώντας σέ μίαν από τις άποβάθρες της Νέας Υόρκης.

Καταζητείται
ὁ γκάγκστερ Ρούντυ

Ο ΡΟΥΝΤΥ γούρλωσε τὰ μάτια κι' ένοιωσε νά τὸν πιάνη λόξυγκας. Πλησίασε τὸν τοίχο και ἡ άναπνοή του πιάστηκε. Αυτό πάλι δέν τὸ περιμενε! Έκει μπροστά του τοιχοκολλημένη ήταν μία άφίσα. Στην άφίσα ήταν τυπωμένο τὸ μούτρο του και κάτω από τὸ μούτρο του υπήρχε με κεφαλαῖα γράμματα ἡ λέξις ΚΑΤΑΖΗΤΕΙ - ΤΑΙ. Κάτω από αυτό τὸ καταζητείται: υπήρχαν πολλές άλλες λέξεις που χοροπηδούσαν μπροστά στα μάτια του καθώς προσπαθούσε νά τις διαβάση. Καταπνίγοντας, ὡς τόσο τὴν ταραχή του ὁ Ρούντυ υπόρσε νά διαβάση αυτές τις λέξεις: «Καταζητείται ὁ άνωτέρω εικονιζόμενος Ρούντυ Μπάθ επικίνδυνος κακοποιὸς άπαγωγέυς παιδιῶν. Ὁ Ρούντυ Μπάθ συλληφθείς χθές επέτρεψε νά άποδράση από τὴν Γεμική Ασφάλειαν χρησιμοποιήσας νέον θανατηφόρον, όπλον έξασκονίζον έξασερωμένο υδροκυάνιον. Έκείνος που θά συντελέσει στὴν άποτελεσματική σύλληψιν τοῦ καταζητουμένου αὐτοῦ κινυάππερ θά λάβη ὡς άμοιβήν 1.000 δολάρια. Διὰ τὸν φόνον του προκηρύσσεται άμοιβή 2.000 δολαρίων. Προσοχή είναι επικίνδυνη!»

Ὁ κρεμονταλός βοηθός τοῦ Τζέι Ντίκ ξεροκατάπιε κι' έβραξε με τὴ γλώσσα του τὰ στεγνά του χείλη.

— Παναγίτσα μου!, μουρ-

μούρισει. Ὁ Τόρενσον ἀποτρελ-
λάθηκε. Τώρα εἶμαι χαμένος!
Ἀπομακρύνθηκε μὲ γοργό
βῆμα. Εἶχε τὴν αἴσθησι πὼς
χιλιάδες μάτια τὸν παρακολου-
θοῦσαν. Οἱ ἄνθρωποι, τὰ αὐ-
τοκίνητα, τὰ τράμ διέσχίζαν
δυσαστικά τὴ μεγάλη λεωφόρο.
Ἐκεῖνος ὅμως δὲν εἶχε καμ-
μιὰ ἀμφιβολία πὼς ὅλα αὐτὰ,
ἄνθρωποι καὶ τροχοφόρα, σ'
αὐτὸν εἶχαν τὸν νοῦ τους. Ἄ-
φησε τὸ μεγάλο δρόμο καὶ
μπήκε στὰ δαιδαλώδη στενά
τῆς ἀνατολικῆς συνοικίας. Ἄλ-
λὰ καὶ ἐδῶ ὅπως καὶ στὴ με-
γάλη λεωφόρο σὲ κάθε γωνιά
ἦταν τοιχοκλλημένες ἀφίσσε-
ς μὲ τὴ φωτογραφία του καὶ τὴν
ἐπικηρύξι.

— Πρέπει νὰ ἀνοίξῃ νὰ μὲ
καταπιῇ ἡ γῆ!, ψιθύρισε. Ἄν
μὲ ἀναγνωρίσῃ κανεὶς θὰ μὲ
σκοτώσῃ δίχως ἄλλο γιὰ νὰ
εἰσπράξῃ τὰ δυὸ χιλιάδες δολ-
λάρια.

Τότε σκέφτηκε ὁ Ρούιντο
πὼς ἓνας μονάχα ἄνθρωπος
θὰ μπορούσε νὰ τὸν βγάλῃ ἀ-
πὸ τὴ δύσκολη αὐτὴ θέσι. Μο-
νάχα ὁ Τζέο Ντίκ. Αὐτὸς ἤξε-
ρε καλά ὅτι ἦταν ἀδύνατον ὁ
βοηθός του νὰ εἶναι κακοποιός.
Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ τοῦ τηλε-
φωνήσῃ καὶ μάλιστα ὅσο γί-
νεται πιὸ γρήγορα. Κατευθύν-
θηκε πρὸς ἓνα περιπτερο πω-
λήσεως ἐφημερίδων πού εἶχε
τηλέφωνο. Τὸ τηλέφωνο χτυ-
ποῦσε ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἔδινε
ἀπάντησι.

Ἀπογοητευμένος ἄφησε τὸ
ἀκουστικὸ πάλι στὴ θέσι του
καὶ ἐτοιμάστηκε νὰ φύγῃ. Ἀ-
πτόμα ὁμως καρφώθηκε στὴ
θέσι του. Ἐξῶ ἀπὸ τὸ περι-

πτερο ἦταν κρεμασμένες ἕκτα
κτες ἐκδόσεις ἐφημερίδων. Σὲ
μιὰ ἀπ' αὐτὲς διάβασε μὲ χτυ-
πητοῦς τίτλους μιὰ εἰδησι πού
τὸν συνετάραξε: «Ὁ διάσημος
ντέτεκτιβ Τζέο Ντίκ, ἔγραφε
ἡ ἐφημερίδα, εἶναι νεκρός. Τὸ
πτῶμα του ἐξεβράσθη τὰς
πρωῖνὰς ὥρας τῆς σήμερον
εἰς τὸν βορειοδυτικὸν λιμενο-
βραχίονα τῆς Νέας Ὑόρκης».
Ὁ Ρούιντο ἔνοιωσε ἕτοιμος νὰ
ληπεθυμῆσῃ. Αὐτὸ ἦταν κάτι
παραπάνω ἀπὸ ἀπίστευτο!
Ἄγώρασε μιὰ ἐφημερίδα καὶ
κατέφυγε σὲ μιὰ ἔρημη γωνιά
τοῦ Πάρκ Πήτερσον, νὰ τὴ
διστάσῃ μὲ τὴν ἰσχυρία του.
Ἡ ἐφημερίδα δὲν εἶχε πολλὰς
λεπτομέρειας ἀλλὰ ἐκεῖνα τὰ
λίγα πού διάβασε ἦταν ἀρκεί-
α γιὰ νὰ πεισθῇ ὅτι ὁ μονα-
δικὸς ἄνθρωπος στὴ βοήθεια
τοῦ ὁποίου μπορούσε νὰ βασι-
σθῇ ἦταν νεκρός.

«Τὸ πτῶμα τοῦ δαιμονίου
ντέτεκτιβ, ἀνέφερε ἡ χτυπητὴ
εἰδησι ἔφερε πολλαπλὰ τραύ-
ματα εἰς διάφορα μέρη τοῦ
σώματος ἀπὸ σφαῖρες αὐτομά-
των πιστολιῶν. Εἰς τὸ πρόσω-
πόν του ὑπῆρχαν ὑπολείμμα-
τα πλαστικῶν οὐσιῶν μὲ τὰς
ὁποίας ὡς γνωστὸν ὁ Τζέο
Ντίκ εἰς τὸν ἀγῶνα του ἐναν-
τίον τῶν κακοποιῶν ἄλλαζε, ὅ-
ταν παρίστατο ἀνάγκη τὰ χα-
ρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου
του. Τὸ πτῶμα του μετεφέθη
εἰς τὸ νεκροτομεῖον διὰ νὰ ἐ-
ξασκρῶσθῃ ἀπὸ τὸν ἰατροδι-
καστὴν ἐάν ὁ θρυλικὸς κακοῦρ
γυμνηγὸς ἐφονεύθῃ ζῶν καὶ
τὸ πτῶμα του ἐροῖσθῃ κατό-
πιν εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὸ
τῶν ἀγνώστων δολοφόνων του

ἡ ἐφονεύθη ἐνῶ εὐρίσκετο ἐντὸς τῆς θαλάσσης καὶ ἐκολύμβασε.

Ὁ Ρούντυ πέταξε τὴν ἐφημερίδα καὶ σκούπισε ἕνα δάκρυ πού κυλοῦσε ἀπὸ τὰ μάτια του.

— Ὁ Θεὸς νὰ ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴ του!, εἶπε ἀναστενάζοντας. Ἦταν καλὸς ἄνθρωπος ὁ μακαρίτης.

Ἐτοιμάστηκε νὰ σηκωθῆ ἀλλὰ κάποιον χέρι πού ἀκούμπησε στὸν ὦμο του τὸν ὑποχρέωσε καὶ πάλι νὰ καθῆσθαι στὸ παγκάκι.

— Πάει! Μὲ πιάσανε!, μουρμούρισε καὶ ἡ καρδιά του ἀρχισε νὰ χτυπᾷ βιαστικά. Δὲν εἶμαι ἐγώ! Δὲν εἶμαι ἐγώ!...

— Καὶ ὅμως εἰσὶ εἶσαι!, ἀκουσε μιὰ βαρεῖα φωνὴ δίπλα του.

Γύρισε καὶ εἶδε ἕναν τύπο μὲ πράσινη ρεπούμπλικα νὰ κάθεται πλάι του. Ὁ τύπος αὐτὸς χαμογελοῦσε καὶ κρατοῦσε μιὰ ἐφημερίδα στὰ χέρια του.

— Γιὰ ρίξε μιὰ ματιὰ ἐδῶ, εἶπε ὁ ἀγνωστος καὶ τοῦ ἔδειξε τὴν τελευταία σελίδα τῆς ἐφημερίδος, καὶ θὰ καταλάβῃς ἂν εἶσαι σὺ ἢ κανένας ἄλλος.

Ὁ Ρούντυ κύτταξε αὐτὸ πού τοῦ ἔδειχνε. Στὴν τελευταία σελίδα τῆς ἐφημερίδος δημοσιευόταν ἡ φωτογραφία του καὶ ἡ ἐπικήρυξι. Ὁ κρεμανταλᾶς σήκωσε τὰ χέρια.

— Πάμε!, εἶπε. Σὲ ἀκολουθῶ.

Ὁ ἄνδρας μὲ τὴν πράσινη ρεπούμπλικα γέλασε.

— Μὲ περνᾶς γιὰ ἀστυνομικό; ρώτησε.

— Τί; Δὲν εἶσαι;

— Ὅχι, δὲν εἶμαι ἀστυνομικός. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή πού σέ εἶδα σέ ἀναγνώρισα. Ὅλοι οἱ δρόμοι καὶ οἱ ἐφημερίδες εἶναι γεμάτοι μὲ τὴ φωτογραφία σου. Κι' ἕνα μωρὸ ἀκόμα θὰ μπορούσε νὰ σέ ἀναγνωρίσῃ. Θὰ μπορούσα φυσικὰ νὰ σέ παραδώσω στὴν ἀστυνομία νὰ εἰσπράξω τὰ χίλια δολλάρια. Ἦ θὰ μπορούσα ἀκόμα νὰ σέ σκοτώσω νὰ εἰσπράξω τὰ διπλά. Ἀλλὰ ἐγὼ ἔχω τρυφερὴ ψυχὴ καὶ σέ συμπάθησα. Σκέφθηκα λοιπὸν νὰ σέ προστατέψω.

Ὁ Ρούντυ πῆρε μιὰ βαθεῖα ἀναπνοὴ ἀλλὰ δὲν μίλησε. Ὁ ἀγνωστος ἔβγαλε τὸ πακέτο του καὶ πῆρε ἕνα τσιγάρο. Ὑστερα πρόσφερε στὸν Ρούντυ τὸ πακέτο.

— Θέλω νὰ σέ ρωτήσω κάτι κύριε Μπάθ., εἶπε. Ἐχεις μαζί σου ἐκεῖνο τὸ νέο ὄπλο μὲ τὸ ἐξαερωμένο ὑδροκυάνιο;

Ὁ κρεμανταλᾶς γούρλωσε τὰ μάτια του.

— Ποιό;

— Αὐτὸ τὸ ὠραῖο παιχιδάκι ἐννοῶ πού τρομοκράτησε τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια καὶ σοῦ ἐπέτρεψε νὰ τὸ στρίψῃς.

Τὸ μυαλὸ τοῦ Ρούντυ, συνήθως βραδικίνητο, δούλεψε αὐτὴ τὴ στιγμή γοργά. Ἡ μεγάλη μύτη του κάπι μυρίστηκε. Σίγουρα τούτος ὁ τύπος τὸν... εἶχε συμπάθησει ὕστερα ἀπὸ τὰ ὄσα διάβασε στὶς τοιχοκολλημένες ἀφίσσες καὶ στὶς ἐφημερίδες γιὰ τὸ ἀνυπαρκτὸ θανατηφόρο ὄπλο. Καεὶς δὲν εἶχεμαντέμει ὅτι, δταν ἀπειλοῦσε τοὺς ἀστυνομικούς μὲ θάνατο, κρατοῦσε μέσα στὴ φούχια του ἕνα ἀθῶο

άραπικο φυστίκι που βρέθηκε τυχαία στην τσέπη του.

— Λοιπόν δεν μου άπάντησες σ' αυτό που σε ρώτησα, έπεμεινε ο άγνωστος. Έχεις μαζί σου το έξαερωμένο ύδρο κυάνιο;

— Όχι δεν το έχω. Άλλα μπορώ να το κατασκευάσω πολύ εύκολα. Ένδιαφέρεσαι γι' αυτό το νέο όπλο; Είναι δική μου εφεύρεση. Άν ενδιαφέρεσαι...

Άδίστακτα ο κακούργοκυνηγός πυροβόλησε τόν συμμορίτη που κρατούσε τόν φανάρι.

— Πολύ. Και να σου πώ την αλήθεια. "Όχι τόσο εγώ όσο κάποιος άλλος που τον έχω άφεντικό. Αὐτὸς μ' ἔσται λε να σε ἀνακαλύψω όταν διάθασε στὶς ἐφημερίδες τὴν ἐπὶ κήρυξι. Ἴσως τοῦ χρειάζεται αὐτὸ τὸ ὄπλο. Λέει πὼς εἶναι πρόθυμος να σε πληρώσῃ ὅσα ζητήσης. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ ὁμως μπορεῖ να σε κρύψῃ καὶ να σε φιλοξενήσῃ σὲ σπῆτια στὰ ὅποια ποτὲ δὲν θὰ μπορέσουν να σ' ἀνακαλύψουν οἱ σπιούνοι τῆς ἀστυνομίας που σε κυνηγᾶνε. Μπήκες;

Ὁ Ρούντυ κούνησε τὸ ἀλογίσιμο κεφάλι του καὶ χαμογέλασε ἡλίθια. Μέσα στὰ μάτια του ὅμως ὑπῆρχε μιὰ παρόξενη λάμψη. "Ἄν ὁ συμμορὶ τῆς πρόσεχε αὐτὴ τὴ λάμψη δὲν θὰ θεωροῦσε καὶ τόσο βλάκα τὸν συνομιλητὴ του.

— Ἐμένα δὲν μοῦ χρειάζονται λεφτά!, εἶπε ὁ Ρούντυ. Τὸ πᾶν εἶναι να ξεφύγω ἀπὸ τὴν ἀστυνομία που με θεωρεῖ κιντυάππερ. Μοιάζω εγὼ γιὰ ἀπαγωγεὺς παιδιῶν κύριε; Μὰ ἔτσι που ἦρθαν τὰ πράγματα.

Ὁ Ρούντυ γούρλωσε τὰ μάτια καὶ ἀγωνίστηκε να δώσῃ μιὰ θηριώδη ἔκφρασι στὸ πρόσωπό του.

— Ἔτσι που ἦρθαν τὰ πράγματα, συνέχισε βραχνᾶ, μπορῶ να γίνω ὄχι μονάχα ἀπαγωγέας ἀλλὰ καὶ στραγγαλιστὴς μωρῶν! Ἐχω μιὰ τέτοια διαθέσι να στραγγαλίσω ἑκατομμύρια ἀπ' αὐτά!

— Σιγά!, τὸν ἔκοψε χαμογελώντας ὁ ἀγνωστος. Ἔτσι

που πᾶς δὲν θ' ἀφήσης κανένα ζωντανό.

"Υστερα ἄλλαξε ὄφρος.

— Ἄκου να σου πῶ φίλε. Ἄν ἔχης ὄρεξι γιὰ δουλειὰ τὸ ἀφεντικό μου θὰ σου δώσῃ ὅση δουλειὰ θέλεις. Φτάνει να μπιῆς στὴν παρέα μας.

— Ποιὰ εἶναι ἡ παρέα σας; ρώτησε ὁ κρεμανταλάς ξαναπαίρνοντας ἡλίθιο ὄφρος.

— Οἱ κιντυάππερς ἀγάπη μου!

Ὁ Ρούντυ ἔνοιωσε κάτι να τὸν γαρφαλάῃ στὴ ράχη. Ἔνα παγωμένο χέρι τοῦ χάιδεψε τὴ σπονδυλικὴ στήλη ἀλλὰ δὲν ἔπαψε να χαμογελάῃ ἡλίθια.

— Λοιπὸν τί λές; ρώτησε ὁ ἀγνωστος. Θέλεις να πάμε παρέα στ' ἀφεντικό μου;

Ὁ κρεμανταλάς σηκώθηκε. — Ἐν τάξει! Ἐρχομαι μαζί σου!, εἶπε. Ἔτσι κι ἔτσι μιὰ ζωὴ τὴν ἔχουμε. Ἐκεῖ που πρόκειται να ψηθῶ ἄδικα στὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα γιὰτὶ να μὴν ψηθῶ δικαίως...

— Μὴ λές κουτσαμάρες!, τὸν ἔκοψε ὁ ἄλλος. Ὅσοι δουλεύουνε στὴ συμμορία τοῦ Ἄλ Μπάρλπου δὲν ψήνονται. Λοιπὸν πάμε.

— Πάμε!, συμφώνησε ὁ Ρούντυ.

Προχώρησαν πρὸς τὸ δρόμο που ἔφερνε ἔξω ἀπὸ τὸ πάρκο καὶ σταμάτησαν ἕνα ταξί. Μπήκαν στὸ ταξί καὶ ὁ ἀγνωστος ἔδωκε μιὰ διεύθυνσι στὸν ὄδηγό. Ὁ κρεμανταλάς βοηθὸς τοῦ Τζέε Ντικ σημείωσε τὴ διεύθυνσι στὸ μυαλό του.

Δυό μέρες
προθεσμία

Η ΑΙΘΟΥΣΑ ήταν μακρόστενη. Ένα πλήθος από σωλήνες νέον κρεμασμένοι στην οροφή σκόρπιζαν άπλετο φώς παντού. Πολλά τραπέζια με διάφορα χημικά όργανα υπήρχαν εκεί μέσα. Δοκιμαστικοί σωλήνες, γυάλινα δοχεία θρασμού, μικρές και μεγάλες φιάλες με χρωματιστά υγρά και βάζα από πορσελάνη με ετικέττες επάνω στις οποίες ήταν τυπωμένα λατινικά ονόματα γνωστών και άγνωστων φαρμάκων σύριγγες ένεσεων και άμπουλες με διάφορες σκόνες ήταν τοποθετημένες σε άφια γύρω στους τοίχους. Γαλάζιοι άτμοι έβγαίναν από ένα δοχείο και μερικά δήματα πιο εκεί πράσινες φυσαλίδες άνεβοκατέβαιναν μέσα σ' ένα γυάλινο μικρό βαρέλι που περιείχε ένα κίτρινο παχύρευστο υγρό.

Ένας άνθρωπος με χοντρούς μυωπικούς φακούς στα μάτια καθόταν πίσω από ένα τραπέζι που του χρησίμευε για γραφείο. Φορούσε μια άσπρη ρόμπα και είχε μπροστά του διάφορα χαρτιά. Σημείωνε, έγραφε, έσθηνε ξανά γραφε νευρικά και κάθε τόσο σταματούσε για να συμβουλευτεί μερικά όγκώδη συγγράμματα περί Ιατρικής που βρίσκονταν δίπλα του στη βιβλιοθήκη. Τα χαρτιά ήταν γεμάτα από διαφόρους χημικούς τύπους την σημασία των οποίων μονάχα αυτός καταλάβαινε. Ήταν φανερό πως κάποια μικρά αυτό έργαστήριο ένας χημική

ένωσι προσπαθούσε να ορή ο άνθρωπος με τη μπλούζα αλλά δυσκολευόταν.

Το πρόσωπό του έκανε παράξενους μορφασμούς και συσπάσεις. Κάπνιζε νευρικά και όσο δεν εύρισκε αυτό που ζητούσε έδειχνε πολύ στενοχωρημένος. Σε μια στιγμή άφησε τα χαρτιά και το στυλό που κρατούσε και σηκώθηκε. Πήγε και στάθηκε μπροστά στο δοχείο από το οποίο έβγαίναν οι γαλάζιοι άτμοι. Μά έναν μακρύ γυάλινο σωλήνα άνακάτεψε το περιεχόμενο του δοχείου και με μια σύριγγα πήρε λίγο υγρό. Τοποθέτησε τη σύριγγα μέσα σε μια δικτυωτή λαβίδα και τη βύθισε στο παχύρευστο υγρό με τις πράσινες φυσαλίδες που δισκόταν μέσα στο γυάλινο βαρέλι. Περιέμενε μερικά λεπτά. Κύτταξε το ρολόι του και άπέσυρε τη σύριγγα. Τη σήκωσε ψηλά και στάθηκε μπροστά στο φώς εξετάζοντας με βλέμμα γεμάτο άγωνία το περιεχόμενο της. Το υγρό είχε πάρει τώσα ένα βαθύ μώβ χρώμα με άποχρώσεις προς το ρόζ.

— Έπί τέλους!, μουρμούρισε. Ή ποόδοος είναι φανερό. Σε δυό τρεις μέρες όλα θα είναι έτοιμα.

Άδειασε τη σύριγγα σ' έναν δοκιμαστικό σωλήνα και φαναγούισε στη θέση του. Κάθισε μπροστά στο γραφείο πάλι και άρχισε να σημειώνει βισστικά έναν νέο χημικό τύπο.

Τότε άκριβώς άνοιξε μια πόρτα και μπήκε μέσα στο χημικό έργαστήριο ένας ψηλός

λός άντρας με όστεώδες πρόσωπο και διαπεραστικό βλέμμα. Ο άνθρωπος με την άσπρη ρόμπα άνασήκωσε τó κεφάλι. Είπε τόν έπισκέπτη και χαμογέλασε.

— Νομίζω πώς έρχεσαι στην κατάλληλη στιγμή Μπάρλου, είπε. Ο τύπος είναι σχεδόν έτοιμος. Κύτταξε και σύ!

Ο Μπάρλου δέν άπάντησε άμέσως. Πήγε κοντά του κάθισε σ' ένα κάθισμα κι' έριξε μιá ματιά στό χαρτί πού τού έδειχνε.

— Έγώ δέν καταλαβαίνω από αυτά τά πράγματα, άποκρίθηκε βαρετά. Κι' είναι αυτός ó λόγος άκριβώς πού σου κάνω αυτή την έπίσκεψη. Δέν μπορώ νά περιμείνω περισσότερο Χάιντερ. Τά μωρά είναι μεγάλος κίνδυνος για τή δουλειά μου. Φωνάζουν, κλαίνε και τσιρίζουνε. Άν κάποιος περάσει κι' άκούσει αυτές τις φωνές θά παραξενευτή σίγουρα. Κι' αν σφυρίξη κάτι στην άστυνομία είμαστε χαμένοι. Κι' έσύ φυσικά μαζί μας θά είσαι χαμένος.

Τά μάτια τού γιατρού Χάιντερ γέμισαν έκπληξη.

— Άρχισες νά φοβάσαι Άλ; ρώτησε.

— Για τή δουλειά μου δέν φοβήθηκα ποτέ Χάιντερ, άπάντησε ύπογραμμίζοντας άρ γά την κάθε λέξη, ó Μπάρλου. Όπως ξέρεις έχουμε άπαγάγει ως τώρα περισσότερα από έξηντα παιδιά. Τά πενήντα από αυτά μάς φέρανε σπουδαία λύτρα. Οί γονείς τών δέκα πού δέν πλήρωσαν ή πού κάνανε τόν έξυπνο και

καταφύγανε στην άστυνομία δρέθηκαν νεκροί.

— Γι' αυτό τó τελευταίο νομίζω πώς φρόντισα κι' έγώ Μπάρλου!, είπε ó γιατρός. Χωρίς την ύποδερμική ένεσι πού κατασκεύασα δέν θά μπορούσες νά καταφέρεις και με γάλα πράγματα. Άκόμα και νεις δέν μπορεί νά καταλάβη πώς γίνεται νά πεθαίνουν από συγκοπή όλοι πού δέν υπάκουσαν στίς εντολές σου (*). Έπειτα νομίζω πώς δέν είναι λιγώτερο έξυπνητική ή άλλη ένεσι, δικής μου έφευρέσεως κι' αυτή, πού βυθίζει σ' έναν βαθύ ύπνο τά παιδιά πού άρ πάζουν οι άνθρωποί σου. Χωρίς αυτή την ένεσι ή κάθε άπαγωγής θά ήταν έξαιρετική έπικίνδυνη.

— Τώρα όμως κινδυνεύουμε περισσότερο Χάιντερ! Θά μπορούσα νά στραγγαλίζω ή νά σκοτώνω μ' ένα όποιοδήποτε άλλο τρόπο τά παιδιά πού κλέβουμε. Έτσι θά είχα τó κεφάλι μου ήσυχο. Έσύ όμως μου άλλαξες τά σχέδια. Μού είπες πώς σου γοιόάζονται αυτά τά παιδιά. Θά τά σκοτώνες και σύ βέβαια άφαιρώντας τους κάποιον ζωτικό άδένα για νά κατασκευάσης τó έλιξήριο τής σίανίας νεότητος για τó όποίο θά πλήρωσαν χιλιάδες δολάρια διάφοροι γέροι έκατομμυριούχοι πού όνε: ρεύονται νά ξαναβρούν τά νεϊάτα τους.

— Μέσα σέ μιá δυό μέρες

(*) Διάβασε τó προηγούμενο τεύχος με τόν τίτλο: «Η σκιά πού σκοτώνει».

Μπάρλοου! Μην χαλάς την τελευταία στιγμή τη δουλειά! Μέσα σε δυο μέρες το άργοτερο θα αρχίσω να κατασκευάζω τις ενέσεις. Θα κερδίσει με πολλά λεφτά. "Αλ, Σού δίνω το λόγο μου πως τα παιδιά θα αρχίσουν να λιγοστεύουν ύστερα από δυο μέρες. Μέσα σε μια εβδομάδα δεν θα ύπαιξη κανένα ζωντανό για να σ' ενοχλή με τις φωνές του. Θα δής πόσα θα κερδίσουμε.

“Ο “Αλ Μπάρλοου σηκώθηκε.

— Είναι η τελευταία προθεσμία που σου δίνω Χάιντερ, είπε.

Τα μάτια του γιατρού λάμπανε. Δεν έκρυψε την ευχαρίστησή του.

— Έν τάξει “Αλ! Μου είναι αρκετή αυτή η προθεσμία.

Οι κλουδες
με τα παιδιά

Ο ΑΛ ΜΠΑΡΛΟΥΟΥ βγήκε σκεπτικός από το εργαστήριο του Χάιντερ. Το εργαστήριο αυτό βρισκόταν στα μεγάλα υπόγεια του μεγάρου του, στην 62α οδό και φυσικά κανείς, εκτός από τους πιο έμπιστους συμμορίτες του δεν ύποπτευόταν την ύπαρξή του. Ήταν μεγάλα και εύρυχωρα τα υπόγεια αυτά κατασκευασμένα επίτηδες για τις παράνομες δουλειές τις όποιες ώργάνωνε και διήύθυνε άλλότε ο παλιός

αυτός γκάνγκστερ. Στην έποχή της ποτοαπαγορεύσεως σ' αυτά τα υπόγεια παρασκευάζονταν τα λαθραία ποτά. Άργότερα εκεί είχαν εγκατασταθή εργαστήρια παρασκευής ναρκωτικών. Τώρα στα ίδια υπόγεια είχε εγκατασταθή ο γιατρός Χάιντερ, ένας ήμιπαράφρων επιστήμων που προσπαθούσε να ανακαλύψει το έλιξηριο της νεότητος. “Ο Χάιντερ και ο Μπάρλοου είχαν συνταγορησθή γι' αυτή τη δουλειά που όπως λογάριάζαν θα τους απέδιδε πολλά εκατομμύρια δολάρια.

“Ο Μπάρλοου διέσχισε πολλούς δαιδαλώδεις υπόγειους διαδρόμους πέρασε μπροστά από άοκετους συμμορίτες—φρουρούς που κυκλοφορούσαν εκεί και κατευθύνθηκε προς ένα άλλο υπόγειο διαιμέρισμα. Από μακριά έφταναν στ' αυτιά του φωνές και κλάματα παιδιών.

— Το πιο σωστό θα ήταν να είχαμε ξεπαστρέψει όλα αυτά τα μωρά, μωρμούρισε. Αυτά τα βιζανιάρικα μπορεί να μάς θάλουν σε μεγάλο κίνδυνο.

Το θέαμα που παρουσίαζε η υπόγεια φυλακή των άπαχθέντων παιδιών ήταν πραγματικά άνατριχιαστικό. Μέσα σε τέσσερα μεγάλα κλουδιά με χοντρά σιδερένια κάγκελα ήταν μοιρασμένα και φυλοσκισμένα τα παιδιά αυτά. Ένας συμμορίτης που καθόταν στη μέση του υπογείου έχοντας γύρω του τα σιδερένια κλουδιά σηκώθηκε με σεβασμό καθώς αντίκρυσε τον

Μπάρλου. Ο συμμορίτης κρατούσε ένα μακρύ μαστίγιο στο χέρι του.

— Τί γίνεται εδώ Ντσίηβς; ρώτησε ο Μπάρλου.

— Φωνάζουν και κλαίνε ασταμάτητα άφεντικό. Στην άρχη όταν πρωτοδοκίμασαν τὸ καμουτσίκι φρονίμεψαν και μουγκάθησαν. Ύστερα όμως άρχισαν πάλι τὰ ίδια.

— Δέν κάνεις γιά παραμάνα Ντσίηβς!, εἶπε ὁ Μπάρλου.

— Αυτό τὸ παραδέχομαι άφεντικό. Ἐγὼ λέω νὰ καθάρωσιν τὰ πιὸ ζόρικα. Ἄν φύγουν ἀπὸ τὴ μέση τὰ ζόρικα τὰ ἄλλα θὰ γίνουν άγγελάκια.

— Ὅχι άκόμα Ντσίηβς!

Μέσα ἀπὸ τὰ κάγκελα τὰ παιδάκια παρουσίαζαν ἕνα θέαμα άνατριχιαστικό. Ἄπλυτα, άναμαλλιασμένα, κουρελιασμένα και βρώμικα κλαίγανε. Τὰ μάτια τους κόκκινα ἀπὸ τὸ κλάμα ἦταν γεμάτα ἀπελπισία και πανικό. Ἐμοιαζαν μὲ μικρὰ άγρίμια πὸ εἶχαν πέσει σ' ἕνα φοβερὸ δόκανο. Πολλὰ άγόρια και κορίτσια τσίριζαν. Ἄλλα ζητοῦσαν μὲ παράπονο τίς μητέρες και τὸς πατέρες του.

Ἄδιάφορος και άσυγκίνητος ὁ Μπάρλου γύρισε τὴ ράχη πρὸς τὰ παιδιὰ και πρόσφερε τσιγάρο στὸ συμμορίτη.

— Ὑστερα ἀπὸ δυὸ μέρες, τοῦ εἶπε, ἂν δέν γίνῃ κάτι πὸν περιμένω θὰ ἀναλάβῃς νὰ βγάλῃς ἐσὺ ἀπὸ τὴ μέση αὐτὰ τὰ μωρὰ Ντσίηβς. Ἐχεις γερὰ δάχτυλα κι' αὐτὰ ἔχουν

τρυφεροὺς λαίμους. Δέν θὰ κοτιάσῃς πολὺ.

— Ἐν τάξει άφεντικό!, ἀπάντησε σάν κτῆνος ὁ συμμορίτης. Πάντοτε κάνω παστρικὲς δουλειές ἐγὼ.

— Σ' αὐτὸ τὸ μεταξύ ἴσως θάλο κανέναν ἄλλο στὴ θέσι σου γιά παραμάνα Ντσίηβς. Τὰ παιδιὰ μᾶς χρειάζονται πρὸς τὸ παρὸν ζωντανά. Ἄλλὰ πρέπει νὰ βρεθῇ κάποιος πὸν θὰ τὰ κάνῃ νὰ πάθουν νὰ κλαίνε.

— Δέν ἔχω αντίρρηση άφεντικό!

Ο Κρεμανταλὲς Ρούντυ γίνεται... παιδαγωγὸς

ΜΙΣΗ ὥρα άργότερα ὁ Ἄλ Μπάρλου βρισκόταν στὸ πολυτελέστατο γραφεῖο τοῦ μεγάρου του. Ἦταν κομψὰ ὅπως πάντα ντυμένος και διάβαζε τὴν ἔφημερίδα του. Κανείς δέν μποροῦσε νὰ φανταστῇ βλέποντας τὸν Μπάρλου μὲ τὰ γκρίζα μαλλιά και τὴν ἐπιμελημένη ἔμφάνισι μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἤρεμο περιβάλλον ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἦταν ὁ ἀπαίσσιος άρχηγὸς τῶν κιντνάππερς και τῶν δολοφόνων πὸν σκόρπιζαν τὸν πανικό στὴ Νέα Ὑόρκη. Πολὺ περισσότερο ἦταν αδύνατο νὰ ὑποφιαστῇ πὸς κάτω ἀπὸ τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ μέγαρο ὑπῆρχαν φοβερὲς κατακόμβες ὅπου λειτουργοῦσε ἕνα ἐργαστήριο θανάτου και κρατιόντουσαν αἰχμάλωτα σὲ μιὰ ἀπερίγραπτα φριχτὴ και ζωώδη κατάστασι περισσότερο ἀπὸ ἑξήντα παιδιὰ-

κια γιά τήν τύχη τῶν ὁποίων ἀγωνιοῦσαν οἱ γονεῖς τους.

Ὁ Μπάρλοου ὅταν τέλειωσε τήν ἀνάγνωσι πέταξε τήν ἐφημερίδα καί ἀπλώσε τὸ χέρι πρὸς ἓνα ταμπλώ μὲ διάφορα χρωματιστά κουμπιά ποῦ ὑπῆρχε στὸ γραφεῖο του. Πάτησε ἓνα ἀπ' αὐτὰ τὰ κουμπιά καί ὕστερα ἀπὸ λίγο ἀνοιξε ἡ πόρτα καί στὸ κατώφλι φάνηκε ἓνας ὑππρέτης.

— Ἦρθε ὁ Μάθιους; ρώτησε ὁ Μπάρλοου τὸν ὑππρέτη.

— Μόλις πρὶν πέντε λεπτά, κύριε.

— Μόνος του;

— Ἐχει κι' ἓναν κρεμανταλά ὡς ἐκεῖ πάνω μαζί του, κύριε, ἀπάντησε προσπαθώντας νὰ καταπνίξη ἓνα χαμόγελο ὁ ὑππρέτης. Εἶναι ἓνα περιεργό ὑποκείμενο.

Ὁ Μπάρλοου σταμάτησε τὴ φλυαρία τοῦ ὑππρέτη μὲ μιὰ κίνηση τοῦ χεριοῦ του.

— Ἡ "Αν Ζάρφιθ;

— Ἡ δεσποινὶς Ζάρφιθ δὲν φάνηκε ἀκόμα, κύριε.

— Ὅταν ἔρθῃ ἡ κοκκινόμαλλα νὰ μοῦ τὴν στείλῃς ἀμέσως. Πρὸς τὸ παρὸν πές στὸν Μάθιους καί στὴν παρέα του νὰ περάσουν.

Ὁ ὑππρέτης ἔκαμε μιὰν ὑπόκλισι καί βγήκε ἀπ' τὸ γραφεῖο. Σχεδὸν ἀμέσως μπήκαν μέσα τὸ ἀγνωστος μὲ τὴν πράσινη ρεπουμπλικὰ κι' ὁ Ρούντυ. Ὁ Ρούντυ χαμογελοῦσε ἡλίθια. Ὁ Μπάρλοου ἐδειξε στοὺς δυὸ ἐπισκέπτες δυὸ καθίσματα καὶ κάθησαν.

— Λοιπὸν κ. Μπᾶθ, ἄρχισε χωρὶς προλόγους, σὰς κατα-

διώκει ἡ ἀστυνομία. Αὐτὸ εἶναι πολὺ λυπηρὸν. Τὸ εὐχάριστο εἶναι ὅμως ὅτι σὰς συνάντησε ὁ κ. Μάθιους ποῦ ἀνήκει στὴν ὑπηρεσία μου. Ἔτσι ὑπάρχει βάσιμη ἐλπίδα νὰ ξεφύγετε.

Ὁ Ρούντυ κούνησε τὸ κεφάλι κι' ἀναστέναξε.

— Καί ὅμως εἶμαι ἀθῶος, κύριε!

— Αὐτὸ δὲν ἔχει νὰ κάνει! Οἱ ἀστυνομικοὶ συνήθως ὅταν δὲν μποροῦν νὰ βροῦν τοὺς ἀληθινούς ἐνόχους, στέλνουν στὴ ἠλεκτρικὴ καρέκλα ἀθῶους γιά νὰ πνίξουν τὴν ἀγανάκτησι τῆς κοινῆς γνώμης. Ἐγὼ πάντως χρειάζομαι ἓναν ἄνθρωπο σὰν καί σὰς. Θέλω νὰ μοῦ μιλήσετε γιά τὸ καινούργιο ὄπλο ποῦ χρησιμοποίησατε ὅταν δραπετεύσατε ἀπ' τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια.

Ὁ Ρούντυ ἐγλύψε τὰ χεῖλια του, ἔξυσε τὴ μύτη του, ὅπως ἔκανε πάντα ὅταν ἤθελε νὰ κατεβάσῃ ἰδέες καί διηγήθηκε ἓνα θαυμάσιο παραμῦθι γιά τὸν τρόπο ποῦ μποροῦσε νὰ κατασκευάσῃ τὶς φοβερὲς ἀμπούλες μὲ τὸ ἐξασθεμένο ὑδροκυάνιο. Ὁ Μπάρλοου τὸν ἄκουγε μὲ θαυμασμό.

— Καί μπορεῖτε ὅταν σὰς δώσω τὰ μέσα νὰ κατασκευάσετε τέτοια πράγματα;

— Οὐ! Ἄλλο τίποτα! ἔκανε κουνώντας τὴ χεροῦκλα του ὁ κρεμανταλάς.

— Ἐχετε σπουδάσει χημικός;

— Ὁχι. Σπούδασα παιδαγωγὸς ἀλλὰ αὐτὸ, ὅπως ξέρετε, δὲν ἔχει νὰ κάνει. Οἱ ἐφευρέσεις εἶναι ζήτημα ἰδιοφυΐας.

‘Ο Μπάρλου γούρλωσε τὰ μάτια.

— Σπουδάσατε παιδαγωγός;

— Μὰ ναι, φυσικά! ἀπάντησε μὲ ελικρίνεια ὁ Ρούντυ. Οἱ γονεῖς μου μὲ προώριζαν γιὰ καθηγητὴ τῆς παιδαγωγικῆς ἀλλὰ ἐγὼ ὅταν πῆρα τὸ δίπλωμα προτίμησα ἄλλα ἐπαγγέλματα.

— Μὰ τότε! Τότε τὸ ζήτημα πού μὲ ἀπασχολεῖ λύθηκε! φώναξε χαρούμενα ὁ ἀρχιγκάγκτερ. Θὰ σὰς χρησιμοποήσω πρώτα γιὰ παιδαγωγό. Αὐτὸ δὲν θὰ κρατήση περισσότερο ἀπὸ δυὸ - τρεῖς τὸ πολὺ μέρες. Ὑστερα θὰ βάλουμε μπροστὰ τὸ ὄπλο μὲ τὸ ὕδροκυάνιο.

— Ἐχετε παιδιά; ρώτησε ὁ Ρούντυ προσπαθώντας νὰ φανῆ ψύχραιμος.

— Δικὰ μου ὄχι. Ἐχω ὅμως μερικά παιδιά σὲ κλούβες καὶ κλαῖνε.

— Πρώτη φορά ἀκούω ὅτι ὑπάρχουν παιδιά σὲ κλούβες! εἶπε ὁ Ρούντυ. Πῶς συμβαίνει αὐτό;

Ἀπότομα τὸ ὕφος τοῦ Μπάρλου ἄλλαξε. Τὸ μούτρο του ἔγινε σκληρὸ καὶ τὰ μάτια του γέμισαν σκοτάδι. Ὁ κρεμανταλάς ἀναρρίγησε.

— Δὲν μ’ ἀρέσουν οἱ πολλὲς ἐρωτήσεις! εἶπε ὁ Μπάρλου. Ὁ Μάθιους θὰ σὲ κατατοπίση καὶ θὰ πὰς μαζί του ἀμέσως ν’ ἀντικαταστήσης κάποιον ἄλλον. Θέλω τὰ παιδιά νὰ σταματήσουν νὰ κλαῖνε καὶ νὰ φωνάζουν. Καταλαβαίνεις τί ζητῶ ἀπὸ σένα;

Γύρισε στὸν Μάθιους.

— Ἐμπρός, Μάθιους! διέταξε. Πήγαινε τὸν στὸ ὑπόγειο. Θ’ ἀντικαταστήση τὸν Νταίηβς.

Ὁ συμμορίτης μὲ τὸ πρᾶσινο καπέλλο σηκώθηκε. Ὁ κρεμανταλάς μὲ ἔκφρασι φοβισμένου ζώου τὸν ἀκολούθησε...

Ἔνα ἔξυπνο

σχέδιο καταστρώνεται

Ο ΤΑΝ ὁ Τζέε Ντίκ τέλειωσε τὴν ἱστορία τοῦ διηγόνταν στὸν ἐπιθεωρητὴ Τόρενσον, ἀναψε τσιγάρο καὶ πρόσθεσε:

— Ἐμαθες τώρα, τοῦ εἶπε, πῶς κατάφερα νὰ γλιστρήσω ἀπ’ τὰ χέρια τῶν συμμοριτῶν πέφτοντας στὴ θάλασσα. Τώρα θὰ σοῦ πῶ τὸ σχέδιό μου. Εἶμαι βέβαιος πῶς ἡ Ζάρφιθ καὶ ἡ παρέα της πιστεύουν ὅτι πνίγηκα. Γι’ αὐτὸ θὰ τοὺς σκαρῶσουμε μιὰ δουλειά. Θὰ ἐπιβεβαιώσουμε τὸ πρᾶγμα δημοσιεύοντας στὶς ἐφημερίδες μιὰ ψεύτικη εἶδησι. Στὸ τέλος τῆς εἰδήσεως θὰ τονίζεται ὅτι τὸ πτώμα μου μεταφέρθηκε στὸ νεκροτομεῖο. Ἐκεῖ θὰ στήσουμε τὸ δόκανο. Οἱ συμμορίτες γιὰ νὰ βεβαιωθοῦν ἀπόλυτα καὶ γιὰ νὰ μὴν ἔχουν καμμιά ἀμφιβολία ὅτι πραγματικά εἶμαι νεκρός, θὰ στείλουν κάποιον νὰ ρίξη μιὰ ματιά... στὸ πτώμα μου. Αὐτὸν τὸν κάποιον θὰ παρακολουθήσουμε καὶ θὰ μᾶς πᾶη χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ στὴ φωλιά τοῦ Μπάρλου.

— Ἐν τάξει Τζέε! Σὲ παραδέχομαι! εἶπε ὁ Τόρενσον. Δὲν ἔχω καμμιά ἀντίρρηση. Ἐ-

Ο κρεμανταλάς Ρούντυ γούρλωσε τὰ μάτια του καθώς διάβαζε τὴν ἐπικήρυξη.

κεῖνο μονάχα πὺ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω εἶναι τὸ πὺ θὰ σὲ πῆγαιναν μὲ τὴ βενζινάκατο...

— Κι' αὐτὸ τὸ σκέφτηκα καὶ νομίζω πὺς βρῆκα τὴν ὀρθὴ ἐξήγησι, ἀπάντησε ὁ ντέτεκτιβ. Τὸ ταξίδι μὲ τὴ βενζινάκατο ἦταν ἓνα τέχνασμα. Ἦθελαν δηλαδὴ νὰ μὲ κάνουν νὰ πιστέψω πὺς τ' ἀφεντικό τους εἶχε τὸ στρατηγεῖο του στὰ Ἰνκερτις, τὰ μικρὰ ἐρημόνησα πὺ βρίσκονται ἀνοιχτὰ στὶς δυτικὲς ἀκτές. Αὐτὸ τὸ ἔκαναν γιὰ νὰ εἶναι σίγουροι, σὲ περίπτωσι ἀποδράσεώς μου, ὅτι ἐγὼ θὰ τὴν πάθαινα μ' αὐτὸ τὸ κόλπο καὶ ἀναζητῶντας τὴ συμμορία θὰ

ἔφαγνα νὰ τὴ βρῶ στὰ νότια. Στὴν πραγματικότητά ἡ βενζινάκατος θὰ ξαναγύριζε στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ σὲ κάποια ἐρημὴ ἀποβάθρα θὰ μὲ ξεφόρτωναν μὲ δεμμένα τὰ μάτια γιὰ νὰ μὲ φορτώσουν σὲ κάποιο καμιόνι μὲ τὸ ὅποιο θὰ μὲ πῆγαιναν στὸν Μπάρλοου. Αὐτὸ δείχνει πόσο προνοητικοὶ εἶναι καὶ πόσο ἔξυπνα ἐργάζονται. Εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι ὁ Μπάρλοου πὺ ἔχουμε χάσει ἐδῶ καὶ τρία χρόνια τὰ ἴχνη του, βρίσκεται στὴ Νέα Ὑόρκη.

— Σύμφωνα, Τζῶε. Κι' ἐγὼ αὐτὴ τὴ γνώμη ἔχω.
Ὁ ντέτεκτιβ ἄναψε ἄλλο τσιγάρο καὶ συνέχισε:

— 'Ακόμα δὲν τελειώσαμε δμως, ἰνσπέκτορ. Εἶναι κι' ὁ Ρούντυ. Πολὺ φοβάμαι ὅτι αὐτὴ ἢ ἐπικήρυξις ποὺ δημοσιεύτηκε στὶς ἐφημερίδες θὰ τὸν κάνει ἐξάλλο. Εἶναι φιλότιμο παιδί αὐτὸς ὁ κρεμανταλάς καὶ μπορεῖ νὰ τὸ πάρη κατὰ καρδιά, ν' αὐτοκτονήσῃ. Πρέπει λοιπὸν κάτι νὰ γίνη, νὰ τὸν ξαναβροῦμε.

Ὁ Τόρενσον ἀναστέναξε.

— "Ἐχω πολλὰς τύψεις γιὰ ὅσα ἔγινον Τζόε! εἶπε. Δὲν ξέρω πῶς μοῦ πέρασε αὐτὴ ἡ ιδέα πῶς ὁ Ρούντυ ἦταν δυνατὸ νὰ εἶναι ἕνας κιντνάπερς. Ἐλπίζω ὡς τόσο νὰ μὴ τοῦ ἔχη συμβῆ κανένα κακό... Θὰ φροντίσω ἐγὼ γιὰ τὸν Ρούντυ Τζόε.

Ἐπὶ τὰ ἴχνη
τοῦ γκάγκστερ Μπάρλοου

ΤΟ ΠΤΩΜΑ ποὺ ἦταν ἐκτεθειμένο ἐπρὸς ἀναγνώρισιν» στὸ νεκροτομεῖο ἀνῆκε σ' ἕναν ἀγνωστο ποὺ εἶχε βρεθῆ στὴ θάλασσα. Ὁ Τζόε Ντίκ μὲ τὴ βοήθεια τῶν πλαστικῶν οὐσιῶν ποὺ μὲ τὴν δεξιότητά του χρησιμοποιοῦσε, μετέβαλε τὰ χαρακτηριστικά του προσώπου τοῦ πτώματος καὶ σὲ λίγο θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ στοιχηματίσῃ μὲ τὸ κεφάλι του πῶς ὁ νεκρὸς ποὺ βρισκόταν στὸ μάομαρο δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν δαιμόνιο ντέτεκτιβ.

— "Ὅλα εἶναι ἔτοιμα! εἶπε ὁ Τζόε Ντίκ στὸν ἰνσπέκτορ Τόρενσον. Τώρα νὰ δοῦμε τί ψάρια θὰ πιάσουμε. "Ἄν τὰ πράγματα ἔρθουν ὅπως τὰ

ἔχουμε λογαριάσει, ὅλα θὰ πάγῃ καλά.

"Υστερα ἀπὸ λίγο ὁ διάσημος κακουρακυνηγὸς βρισκόταν σὲ μιὰ διπλανὴ ἀπὸ τὴν κυρία αἰθουσα τοῦ νεκροτομεῖου καὶ ἀπὸ ἕνα ἀδιόρατο ἀνοιγμα παρασκολοῦθουσε ἀγρυπνὰ τοὺς ἐπισκέπτες. "Υπῆρχαν στὴν αἰθουσα καὶ ἄλλα πτώματα πρὸς ἀναγνώρισιν. Πολὺς κόσμος περνοῦσε ἀπὸ ἐκεῖ. Λογῆς—λογῆς ἑθιρωποὶ ποὺ εἶχαν κάποιον δικό τους ἀγνωστὸ. Ἐκεῖνον ὁμοῦς ποὺ περίμενε ὁ Τζόε Ντίκ δὲν εἶχε φανῆ. Τὸ μεσημέρι ὁ ντέτεκτιβ ἄρχισε νὰ ἀπελπιζέται.

Στὶς δυὸ τὸ ἀπόγευμα ἦταν σχεδὸν βέβαιος ὅτι τὸ σχέδιο εἶχε ἀποτύχει. Οἱ συμμοριῆτες εἶχαν μυριστη ἴσως τὴν παγίδα ἢ ἦταν τόσο βέβαιοι ὅτι εἶχε πνιγῆ ὥστε δὲν εἶχαν λόγους νὰ στείλουν ἀνθρώπους νὰ ἀναγνωρίσουν τὸ πῶμα του. Οἱ ὄρες κυλοῦσαν γοργὰ χωρὶς ἀποτελέσματα.

— Νουίτζω πῶς κάναμε μιὰ τρύπα στὸ νερό!, μουρμούρισε γεμάτος ἀπογοήτευσιν. Ὁ Μπάρλοου δὲν ἀγκιστρώνεται εὐκολά.

Στὶς ἑπτὰ τὸ βράδυ ὁμοῦς ἔνοιωσε τὴν καρδιά του νὰ χοροπηδάει καὶ τὸ βλέμμα του ἔλαμψε πασάξενά. Μέσα στὴν αἰθουσα τοῦ νεκροτομεῖου εἶχε μὴ μὴ μιὰ γυναίκα. Αὐτὴ ἡ γυναίκα ἦταν ἡ κοκκινομάλλα "Ἄν Ζάοφιθ! Ἡ συμμορίτισσα πέρασε ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ διάφορα μαρμάρινα τραπέζια ἐπάνω στὰ ὅποια ἦταν ἔκτεθειμένοι οἱ ἀγνώστου ταυτότη-

τους νεκροί και στάθηκε μπροστά στο πτώμα εκείνου που είχε τα χαρακτηριστικά του Τζόε Ντίκ. Ένα αδιόρατο χαμόγελο ικανοποίησεως σχεδιάστηκε στο πρόσωπό της. Τώρα δεν είχε καμμία άμφιβολία.

Με γοργό βήμα βγήκε από την αίθουσα. Την ίδια στιγμή ο Τζόε Ντίκ ακολουθώντας άλλο δρόμο βγήκε στην έξοδο του νεκροτομείου. Είδε την κοκκινομάλλα να μπαίνει σ' ένα αυτοκίνητο. Πήδησε στο δικό του άμαξι και την πήρε το κατάπι. Ύστερα από μια διαδρομή μισής ώρας το αυτοκίνητο της Ζαρφιθ μπήκε στην κινέζικη συνοικία. Ο Τζόε Ντίκ χαμογέλασε. Έδώ λοιπόν στην Τσαΐνα Τάσιν έπρεπε να βρίσκεται η φωλιά των φιδιών που σκορπούσαν τον θάνατο και τον πανικό στη Νέα Υόρκη. Η Ζαρφιθ διέσχισε μερικά στενοσόκακα και σταμάτησε στον ίδιο αδιέξοδο δρόμο όπου πριν από λίγες μέρες οι συμμορίτες είχαν αίχμαλωτίσει τον ντέτεκτιβ. Ο Τζόε Ντίκ πήδησε από το αυτοκίνητό του και περίμενε. Είδε την κοκκινομάλλα να κατεβαίνει από το άμαξι της και να κατευθύνεται, προς την πόρτα ενός παλιού σπιτιού που φαινόταν άκατοίκητο. Πέρασε μέσα και η πόρτα ξανάκλεισε.

Ύστερα από ένα λεπτό ο ντέτεκτιβ βρισκόταν μπροστά στην κλειστή πόρτα. Η πόρτα ήταν κλειδωμένη. Άλλα καμμία κλειδαριά δεν μπορούσε να αντισταθεί σ' ένα μικρό εργαλείο από χρωμιούχο άτσάλι

που είχε πάντοτε σε μια από τις τσέπες του ο Τζόε Ντίκ. Η πόρτα άνοιξε άθρομβια. Βρέθηκε σε μια ισόγεια σκεπαστή αυλή. Έρριξε ματιές γύρω του. Κανείς δεν υπήρχε σ' αυτή την αυλή. Η Άν Ζαρφιθ είχε χαθεί! Άπέναντί του ακριβώς ήταν ένας παλιός τοίχος. Καθώς έμπαινε στην αυλή είχε την αίσθηση πως αυτός ο τοίχος είχε κινηθεί. Δεν ήταν άπιθανο εκεί κάπου να βρισκόταν μια μυστική πόρτα. Όλα τα παλιά σπίτια Τσαΐνα Τάσιν από την παλιά εποχή που οι Κινέζοι έκαναν μυστικές ειδολολατρικές τελετές, είχαν μυστηριώδεις κρύπτες και περάσματα.

Προχώρησε με βήμα γάτας προς τον τοίχο. Τα μάτια του και τα αυτιά του ήταν έτοιμα να συλλάβουν την ελάχιστη κίνηση και τον παραμικρό θόρυβο. Χρησιμοποίησαν το φανάρι των υπεριωδών ακτίνων και φώτων ειδικά γυαλιά έρευνησης με σχολαστικότητα τον τοίχο. Κουράστηκε κάπως αλλά στο τέλος ανακάλυψε αυτό που ζητούσε. Πίσω από ένα σαραβαλισμένο βαρέλι ανακάλυψε ένα μοχλό. Έσκιψε και τράβηξε το μοχλό. Άκουσε ένα ελαφρό θόρυβο και είδε ένα κομμάτι του τοίχου να υποχωρή, αφήνοντας ένα ευρύχωρο σκοτεινό άνοιγμα.

Πριν προχωρήσει έβγαλε τη σιγαροθήκη του. Πάτησε ένα ελατήριο και άρχισε να μιλά χαμηλόφωνα. Η φαινομενική αυτή άθωα σιγαροθήκη ήταν ένας μικρός ραδιοηλεκτρονικός πομπός. Ήρθε σε έπαφη

μέ τὸν ἐπιθεωρητὴ Τόρενσον καὶ τὸν κατατόπισε.

— Σὲ λίγο θὰ βρίσκουμαι ἐκεῖ Τζόε μὲ τοὺς ἀντρες μου!, εἶπε ὁ Τόρενσον.

“Άγρια μάχη
στὶς κατακόμβες

Μ’ ΕΝΑ χαμόγελο θριάμβου τώρα στὰ χεῖλη ὁ δαιμόνιος ντέτεκτιβ προχώρησε πρὸς τὸ σκοτεινὸ ἀνοιγμα. Μὲ ἀγρυπνίες ὅλες του τίς αἰσθήσεις ἀρχίσε νὰ βαδίζει. Βρισκόταν σ’ ἕναν φαρδὺ ὑπόγειο δρόμο. Ἦταν μιὰ ὑπόνομος μὲ ἀπότομες στροφές καὶ καμπύλες. Μιὰ πραγματική κατακόμβη κάτω ἀπὸ τὴν Τσάινα Τάσιν. Οἱ ἀπὸ χοντρὸ κρέπ σόλες τῶν παπουτσιῶν του τοῦ ἐπέτρεπαν νὰ βαδίζει ἀθόρυβα. Οἱ κατακόμβες ἦταν σκοτεινές. Ἄλλὰ δὲν τόλμησε νὰ χρησιμοποιήσει τὸ ἠλεκτρικὸ του φανάρι. Ἡ κοκκινομάλλα πρέπει νὰ εἶχε προχωρήσει πολὺ. Ὡς τόσο ὅσο μακριὰ κι’ ἂν βρισκόταν τὸ φῶς θὰ φαινόταν ἀπὸ μακριὰ καὶ θὰ τὴν ξάφνιαζε.

Βάδιζε μισὴ ὥρα σχεδὸν ὅταν ἀπότομα σὲ κάποια στροφὴ σταμάτησε κι’ ἔμεινε ἀσάλευτος μὲ τὴ ράχη κολλημένη στὸν ὑγρὸ τοῖχο. Φούχτισσε τὸ πιστόλι του καὶ περιμένε. Εἶδε κάποιον μ’ ἕνα φανάρι θυέλλης στὰ χέρια καὶ ἕνα αὐτόματο στὸν ὄμο νὰ περπατᾷ ἀργὰ πρὸς τὸ μέρος του. Ἦταν σίγουρα ἕνας συμμορίτης φρουρός. Τὰ μάτια τοῦ ντέτεκτιβ τρεμόπαιξαν.

Τρεῖς ἄλλοι ἀκόμα συμμορίτες ἀκολουθοῦσαν τὸν πρῶτο. Τὰ δάχτυλά του ἔσφιξαν στασιμωδικὰ τὴ λαβὴ τοῦ πιστολίου του. Ξαφνικὰ ἀκούστηκε μιὰ κραυγὴ. Ἐκεῖνος ποὺ προχωροῦσε μὲ τὸ φανάρι τὸν εἶδε. Ἡ στιγμή ἦταν κρίσιμη. Ὁ συμμορίτης κραυγάζοντας ἄγρια ὤρμησε πρὸς τὸ μέρος του. Ὁ Τζόε Ντικ πυροβόλησε ἀδίστακτα σηματοθεύοντας τὸ φανάρι. Τὸ φανάρι θρυμματίστηκε. Μιὰ καινούργια σφαῖρα συνάντησε ἕνα λεπτὸ ἀργότερα τὸ μέτωπο τοῦ συμμορίτη. Τὸν ἀκούσε νὰ βογγάει. Ὁ ντέτεκτιβ γλύστρησε πρὸς τὰ πλάγια. Τρία ὄπλα ἀρχισαν νὰ στέλνουν κερὰ μολύβια πρὸς τὸ μέρος του. Ἀντεπυροβόλησε. Ἐνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς κύλησε στὸ χῶμα. Οἱ δυὸ ἄλλοι ὁμῶς κατάφεραν νὰ τὸν φτάσουν. Ἐκανε δυὸ βήματα πρὸς τὰ πίσω, συσπειρώθηκε καὶ πήδησε πρὸς τὰ ἀριστερὰ πυροβολώντας. Ἄλλὰ οἱ σφαῖρες αὐτὴ τὴ φορὰ ἀστόχησαν. Κάπου μπενδεύτηκε τὸ πόδι του, παραπάτησε κι’ ἔπεσε. Ἡ καρδιά του βρόντησε βίαια. Τὸ πιστόλι ξέφυγε ἀπὸ τὰ χέρια του. Μέσα στὸ σκοτάδι ἀκούσε ἕνα βραχνὸ σατανικὸ γέλιο.

— Τώρα τὸν ἔχουμε στὸ χέρι!, εἶπε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ συμμορίτες. Τὸ νοῦ σου Σάμ νὰ τὸν πᾶμε ζωντανὸ σ’ ἀφεντικό.

Τινάχτηκε ἀπότομα κι’ ἄνωρ θῶθηκε. Χωρὶς ὄπλο τώρα βρισκόταν σὲ μειονεκτικὴ θέση. Ἄλλὰ εἶχε τὶς γροθιές του. Ἄπλωσε τὰ χέρια του κι’ ὄρ-

παξε με λύσσα τὸν συμμοριτὴ που δρισκόταν πιὸ κοντά. Ὁ ἄλλος ὀμως σήκωσε τὸ αὐτόματο πού κρατοῦσε χρησιμοποιοῦντας το γιὰ ρόπαλο ἕτοιμος νὰ κτυπήσῃ τὸ κεφάλι τοῦ ἀστυνομικοῦ. Ὁ Τζόε Ντίκ με σα σ' ἕνα δευτερόλεπτο εἶδε τὸ θάνατο νὰ τὸν ζυγώνει με μεγάλα δήματα. Δὲν ὑπῆρχε χρόνος νὰ φυλαχτῇ. Ξαφνικά ὁμως εἶδε πίσω ἀπὸ τὸν συμμοριτὴ ἕνα φάντασμα!

— Ρούντυ!, κρούγασε.

Ὁ Ρούντυ ἔβγαλε μιὰ ἄγρια κραυγὴ χαράς καθὼς ἀναγνώρισε τὴ φωνὴ τοῦ ἀρχηγοῦ του καὶ με τὸ αὐτόματο πού κρατοῦσε πυροδότησε. Ὁ συμμοριτὴς πού ἦταν ἕτοιμος νὰ συντρίψῃ τὸ κρανίον τοῦ ντέκτιβ χοροπήδησε κι' ἔπεσε ἀνάσκελα. Τὴν ἴδια στιγμή ἐκείνος πού κρατοῦσε ὁ Τζόε Ντίκ δέχτηκε μιὰ φοβερὴ κλωτσιὰ στὰ νεφρὰ ἀπὸ τὴν ποδάραι τοῦ Ρούντυ καὶ σωριάστηκε στὸ χῶμα.

— Πῶς βρέθηκες ἐδῶ Ρούντυ; ρώτησε ὁ ντέκτιβ.

— Εἶμαι παιδαγωγὸς ἐδῶ κάπου κοντά!, ἀπάντησε ὁ κρεμανταλῆς. Ἄκουσα τὴ φασαρία κι' ἔτρεξα νὰ δῶ τί συμβαίνει. Ἄλλὰ αὐτὰ τὰ λέμε ἀργότερα. Ἔλα μαζί μου ἀρχηγέ! Θὰ σοῦ ἐξηγήσω ἀργότερα...

Ἀργότερα—μιστὴ ὥρα ὕστερα ἀπὸ τὴ συμπλοκὴ στίς κατακόμβες—ἄρα εἶχαν τελειώσει. Ὁ Ἄλ Μπάρλοου καὶ ἡ κοκκινομάλλα Ζάρφιθ εἶχαν συλληφθῆ. Οἱ ἄνδρες τοῦ Τόρενσον ἐξ ἄλλου εἶχαν συλλάβει τὸν ἐγκληματία γιατρό Χάϊντερ καὶ τὴν ἄλλη μέρα οἱ ἐφημερίδες δημοσίευαν σελίδες δλόκληρες γιὰ τὴ ἐξόντωση τῆς σατανικῆς συμμορίας τῶν κινυτῶππερς καὶ τῆ σωτηρία τῶν ἀπαχθέντων παιδιῶν. Ἡ Νέα Ὑόρκη ἀνέπνεε. Τὸ σύννεφο τοῦ πτόμου πού σκέπαζε τὴ μεγάλη πολιτεία εἶχε περάσει. Τὰ παιδιά μπορούσαν νὰ παίξουν πάλι ξέγνοιαστα καὶ χαρούμενα στοὺς κήπους.

— Καὶ ἄρα αὐτὰ χάρις σὲ σένα Ρούντυ!, εἶπε ὁ Τόρενσον σφίγγοντας θερμὰ τὸ χέρι τοῦ κρεμανταλῆ ὁ ἀστυνομὸς κῶς ἐπιθεωρητής. Ἄν δὲν εἴσους ἐσύ ὁ Τζόε θὰ ἦταν νεκρὸς καὶ ὁ Μπάρλοου θὰ εἶχε εἰδοποιηθῆ καὶ θὰ ἐξαφανίζοταν. Εἶσαι σπουδαῖος Ρούντυ!

— Εἶμαι!, παραδέχτηκε με τριόφρονα ὁ Ρούντυ. Ἄλλὰ τὰ κορίτσια δὲν τὸ παραδέχονται καὶ μ' ἀποφεύγουνε ὅπως ὁ διάβολος τοῦ λιθάνι. Λένε πῶς εἶμαι ἀλογόμυρης! Ἄν εἶναι δυνατόν...

Τ Ε Λ Ο Σ

Συγγραφεὺς : Π. ΠΕΤΡΙΤΗΣ

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Γιὰ τοὺς ἀναγνώστες μας, τὰ προηγούμενα τεύχη τῶν ἐκδόσεών μας πωλοῦνται στὰ γραφεῖα μας (Λέκκα 22, Ὀπόγειον, Ἀθήναι), καὶ στὰ ἐξῆς καταστήματα:

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Κατάστημα Ἀθαν. Τουφεξῆ, ὁδὸς Βενιζέλου καὶ Εὐριπίδου (γωνία), ἔναντι τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς. Τηλ.: 42.966.

ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ: Βιβλιοπωλεῖον Χαραλ. Δημητριάδου, ὁδὸς Παντελεήμονος 30.

ΝΙΚΑΙΑ: Βιβλιοπωλεῖον Παναγ. Χρηστάρα, πλατεῖα Ἀγ. Νικολάου.

ΠΛΑΚΑ: Καπνοπωλεῖον Ἰωάν. Δημητριάδη, ὁδὸς Ἀδριανού καὶ Θεσπίδος γωνία.

ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ (Ἀττικῆς): Βιβλιοπωλεῖον Βασ. Αὐγερινού, ὁδὸς Ἁγίων Ἀναργύρων 8.

ΜΟΣΧΑΤΟΝ: Κατάστημα Γεώργ. Γενίτσαρη, ὁδὸς Χρυσσοτόμου Σμύρνης 22.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ: Βιβλιοπωλεῖον ὁ «ΦΑΡΟΣ».

ΑΙΓΑΛΕΩ: Περίπτερο Σωτηρίου Ραύτση, ἴ. Ὁδὸς 253

ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ: Κατάστημα Γρηγ. Μπογράκου, Σπύρου Πάτση 117.

ΔΑΦΝΗ: Περίπτερον Μιχαὴλ Ραπτοπούλου, Βουλιαγμέ-
ως 160, τηλέφωνον 91.484.

ΚΟΡΩΠΙ: Περίπτερον Παντελῆ Σιδέρη.

Οἱ ἀναγνώστες μας τῆς Νοτίου Αὐστραλίας, μποροῦν νὰ προμηθεύωνται τὰ προηγούμενα τεύχη τοῦ Μικροῦ Ἡρώος, καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐκδόσεών μας, ἀπὸ τὸ κατάστημα:

GEORGE PALASIS
202 WAYMOUETH STREET
ADELAI-DE
S. AUSTRALIA
TEL. LA 5116 — LU 6938

Οἱ ἀναγνώστες μας τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀφρικῆς μποροῦν νὰ προμηθεύωνται τὰ προηγούμενα τεύχη τοῦ Μ. Ἡρώος καὶ ὅλες τὶς ἄλλες ἐκδόσεις μας ἀπὸ τὸ κατάστημα τῶν

Γ. ΣΑΡΑΝΤΗ καὶ Δ. ΣΑΡΑΓΚΑ
SWAHILI STR No 6
Τηλέφ. 7357
P.O. Box. 631
TANGA
TANGANYKA

ΠΩΣ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Ο καλύτερος τρόπος να περάσετε ευχάριστα το καλοκαίρι σας, είτε στην έξοχη πάτα, είτε μείνετε στο σπίτι σας, είναι να προμηθευθήτε από τα γραφεία μας (όδός Λέκκα 22, υπόγειον) τις διάφορες έκλεκτες εκδόσεις μας, σε τιμές χαμηλές και προσιτές για όλους. Έχουν έκδοσή και πωλούνται στα γραφεία μας:

- 1) Ο Μικρός Ήρωας (τεύχη 280, τόμοι 34). Συνεχίζεται ή έκδοσις.
- 2) Ταρζάν (τεύχη 8, τόμος 1). Συνεχίζεται ή έκδοσις.
- 3) Τζόε Ντικ. (Συνεχίζεται ή έκδοσις).
- 4) Υπεράνθρωπος (τεύχη 24, τόμοι 3).
- 5) Τάργκα (τόμοι 1)
- 6) Γεράκι (τεύχη 16, τόμοι 3).
- 7) Μικρός Ίππότης (τεύχη 8, τόμοι 1)
- 8) Ταγκόρ (τεύχη 8, τόμοι 1)
- 9) Μ. Μπουρλοτιέρης (τεύχη 8, τόμος 1)
- 10) Κεραυνός (τεύχη 8, τόμοι 1)
- 11) Μάτι (τεύχη 9, τόμοι 1)
- 12) Διαμάντι (τεύχη 9, τόμοι 1)
- 13) Παιδικό Πανεπιστήμιο (τεύχη 6, τόμος 1)
- 14) Παραμύθια Μ. Ήρωος τεύχη 12
- 15) Παραμύθια Χρυσά τεύχη 6

Τ Ζ Ο Ε Ν Τ Ι Κ

**ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ**

Γραφεΐα: 'Οδός Λέκκα 22 — 'Αριθμός 8 — Τιμή δραχμαί 2

Δημοσιογραφικός Δ)ντής: Στ. 'Αντιστομαχίδης, Φαλήρου 41. Οικονομικός Δ)ντής: Γεώργ. Γεωργιάδης, Σφιγγός 38. Προϊστάμενος τυπογρ.: Α. Χατζηθασσιλείου, Τατσαύλων 19 Ν. Σμύρνη.
ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΪΤΑΓΑΙ: Γ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, 'Αθήναι

Με τὸ τεύχος αὐτὸ συμπληρώθηκε τὸ διδλίον τῶν περιπετειῶν τοῦ

Τ Ζ Ο Ε Ν Τ Ι Κ

Οἱ ἀναγνώσται τοῦ μποροῦν νὰ φέρουν τὰ τεύχη στὰ γραφεΐα μας (Λέκκα 22, ὑπόγειο) γιὰ νὰ τὰ δέσουν σὲ πολυτελὴ τόμο ἀντὶ 5 μόνον δραχμῶν.

Τῆ θέσι τοῦ ΤΖΟΕ ΝΤΙΚ, θὰ πάρη τὴν ἄλλη ΠΕΜΠΤΗ, 24 ΙΟΥΛΙΟΥ

Ἐνα νέο ἀνάγνωσμα ἀστυνομικῶν περιπετειῶν μετὸν τίτλον:

ΔΕΚΑ

13

ΤΡΙΑ

Πρόκειται γιὰ ἐκλεκτὰς περιπέτειας γραμμῆς ἀπὸ τὸν δημιουργὸ τοῦ ΤΖΩΝ ΓΚΡΗΚ συγγραφέα κ. Νίκο Ροῦτσο, ποὺ ὑπόσχεται νὰ χαρίσῃ στοὺς ἀναγνώστες τοῦ «13» ἀ-ἐξήραστες ὥρες γεμάτες ἀγωνία, ἐνδιαφέρον καὶ διασκέδασι!

'Αγοράστε ὄλοι τὸ «13» τὴν

ΠΕΜΠΤΗ, 24 ΙΟΥΛΙΟΥ

Σελίδες 36, ἐξώφυλλα ὄφσεται, δραχμῆς 2

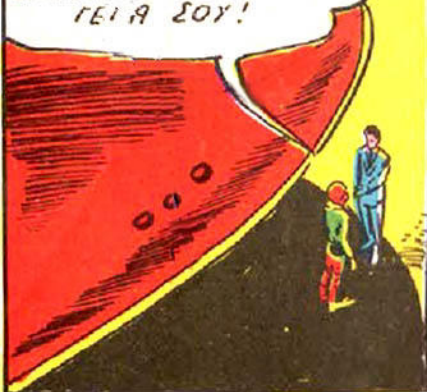
ΑΡΓΟΤΕΡΑ ΣΤΟ ΜΕΡΟΣ ΠΟΥ Ο ΚΟΥΛ-ΖΟΥ ΕΙΧΕ ΚΑΝΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ...

ΝΑΤΟ! ΑΥΤΟ ΘΑ ΔΕΞΗ ΖΩΗ ΣΤΟΝ ΗΛΙΑΚΟ ΚΑΙ ΣΕ ΜΑΣ...

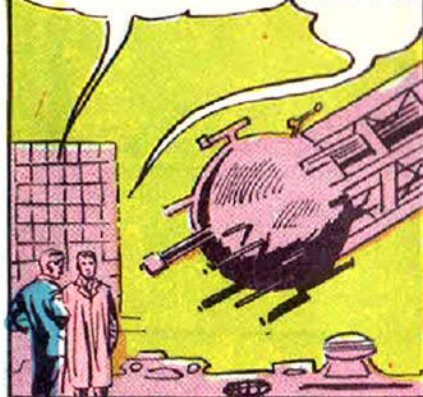
ΚΑΙ ΟΤΑΝ Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΠΟΣΟ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΠΟΘΕΤΗΘΗΚΕ ΣΤΟ ΠΛΩΙΟ.

ΕΞΕΣΕΣ ΤΟΝ ΠΛΑΥΗΤΗ ΜΑΣ. ΤΣΙΜ ΚΑΡΣΟΥ ΣΟΥ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΥΓΝΩΜΟΝΕΣ ΓΕΙΑ ΣΟΥ!

ΛΙΓΟ ΑΡΓΟΤΕΡΑ Σ' ΕΜΑ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟ...

ΠΑΡΕΤΗΡΗΣΕΣ ΜΑ ΒΕΒΑΙ- ΚΑΤΙ ΠΕΡΙΕΡΟ Α ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΗΛΙΑΚΟ ΑΣΤΡΟ ΟΛΟ ΚΑΙ 2374 ΚΑΘΗΤΑ; ΠΟΙΟ ΛΑΜΠΕΡΟ

ΚΥΤΤΑΞΕ ΤΟ ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ!

ΠΡΑΓΜΑΤΙ! ΛΑΜΠΕΙ ΣΑΝ ΗΛΙΟΣ ΝΟΒΑ (*). ΠΟΙΑ ΚΑΝΑΙ ΑΡΑΓΕ Η ΑΙΤΙΑ;...

* ΝΟΒΑ = ΗΛΙΑΚΟ ΑΣΤΡΟ ΣΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ.